

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. november 20.
(OR. en)

13189/20

**Intézményközi referenciaszám:
2020/0329(COD)**

**CODIF 20
CODEC 1187
MAR 150
OMI 49
MI 509
SOC 739**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2020. november 18.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2020) 739 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a tengerészek képzésének minimumszintjéről (kodifikáció)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a tárgyban említett kodifikációs javaslatot (COM(2020) 739 final – 2020/0329 (COD) és az 1–5. melléklet).

Megkérjük a delegációkat, hogy 2020. december 18-ig, péntekig küldjék meg a tárgyban szereplő kodifikációs javaslatra vonatkozó észrevételeiket az alábbi címekre:

Codification@consilium.europa.eu **ÉS** sj-codification@ec.europa.eu

Felhívjuk a delegációk figyelmét a kodifikációról szóló gyakorlati útmutatóra (14722/14 + COR1).

Melléklet: COM(2020) 739 final

Brüsszel, 2020.11.18.
COM(2020) 739 final

2020/0329 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE
a tengerészek képzésének minimumszintjéről (kodifikáció)

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A Bizottság a népek Európájának jegyében nagy jelentőséget tulajdonít az uniós joganyag egyszerűsítésének és átláthatóbbá tételének annak érdekében, hogy az a polgárok számára világosabb és könnyebben hozzáférhető legyen, így tovább bővítve a számukra biztosított jogok gyakorlásának lehetőségeit.

Ez a cél nem érhető el mindaddig, amíg számos, sokszor jelentősen módosított rendelkezés részben az eredeti jogi aktusban, részben pedig a későbbi, módosító jogi aktusokban szétszórta található meg. A hatályos rendelkezések megállapításához így jelentős kutatómunka és számos jogi aktus összevetése szükséges.

Ezen okból, valamint azért, hogy a joganyag egyértelmű és áttekinthető legyen, szükséges a többször módosított jogi aktusok kodifikációja.

2. A Bizottság 1987. április 1-jén úgy határozott¹, hogy szervezeti egységei számára előírja valamennyi jogi aktusnak a legkésőbb a tizedik módosítást követő kodifikációját, hangsúlyozva, hogy ez minimumkövetelményként értendő, és ezen egységeknek törekedniük kell az illetékességükbe tartozó jogi aktusok kodifikációjának még gyakrabban történő elvégzésére annak érdekében, hogy e jogi aktusok rendelkezései áttekinthetők és könnyen érthetők legyenek.
3. Az 1992. decemberi edinburgh-i Európai Tanács következtetései² is megerősítették e követelményt, amennyiben rámutattak a kodifikáció fontosságára, ugyanis a tekintetben, hogy valamely adott helyzetre az adott időben mely jogi aktus alkalmazandó, a kodifikáció jogbiztonságot teremt.

A kodifikációt a szokásos uniós jogalkotási eljárással összhangban kell elvégezni.

Mivel a kodifikáció tárgyát képező jogi aktus érdemben nem módosítható, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 1994. december 20-án intézményközi megállapodást kötöttek arról, hogy a kodifikált jogi aktusok elfogadása során gyorsított eljárás alkalmazható.

4. Ezen javaslat célja a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2008. november 19-i 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv kodifikációja³. Az új irányelv a benne foglalt jogi aktusok⁴ helyébe lép. E javaslat teljes egészében megőrzi a kodifikált jogi aktusok tartalmát, és ennek megfelelően, kizárólag a kodifikáció elvégzéséhez szükséges alaki módosítások elvégzésével, azokat pusztán egybefoglalja.
5. A kodifikációs javaslatot a 2008/106/EK irányelv és a módosító aktusok előzetes, 24 hivatalos nyelven készült, egységes szerkezetbe foglalt változata alapján az Európai Unió Kiadóhivatala készítette adatfeldolgozó rendszer segítségével. Abban az esetben, ha a cikkek új számozást kaptak, a régi és az új számozás közötti összefüggést a kodifikált irányelv V. mellékletében található megfelelési táblázat tartalmazza.

¹ COM(87) 868 PV.

² Lásd a következtetések A. részének 3. mellékletét.

³ E kodifikáció a 2020. évi jogalkotási programban szerepel.

⁴ Lásd ezen javaslat IV. mellékletének A. részét.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a tengerészek képzésének minimumszintjéről (kodifikáció)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az ☒ Európai Unió működéséről szóló ☒ szerződésre és különösen annak ☒ 100. cikke (2) bekezdésére ☒,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁵,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁶,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A ☒ 2008/106/EK ☒ európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁷ több alkalommal ☒ jelentősen ☒ módosították⁸. ☒ Az irányelvet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni ☒.

⁵ HL C [...], [...], [...] o.

⁶ HL C [...], [...], [...] o.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/106/EK irányelve (2008. november 19.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 323., 2008.12.3., 33. o.).

⁸ Lásd a IV. melléklet A. részét.

↓ (EU) 2019/1159
(1) preambulumbekkezdés

- (2) A tengerészeti biztonság és a tengeri környezetszennyezés megelőzése magas szintjének megőrzése érdekében, illetve annak javítása céljából elengedhetetlen az uniós tengerészek tudás- és készség szintjének fenntartása és esetleges emelése a nemzetközi szabályokkal és a technológiai fejlődéssel összhangban lévő tengerészeti képzés és képesítés kidolgozásával, valamint alapvető fontosságú további intézkedések meghozatala az európai tengerészeti készségbázis szélesítése érdekében.
-

↓ (EU) 2019/1159
(2) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (3) A tengerészek képzését és képesítését nemzetközi szinten a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek ☒ (IMO) ☒ a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őr szolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezménye („STCW-egyezmény”) szabályozza, ☒ melyen 2010-ben az STCW-egyezmény részes államai konferenciáján Manilában ☒ jelentős módosítást hajtottak végre ☒ („a manilai módosítások”) ☒. Az STCW-egyezményhez 2015-ben ☒ és ☒ 2016-ban ☒ további módosításokat fogadtak el ☒.
-

↓ (EU) 2019/1159
(3) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (4) Az STCW-egyezményt ☒ ez az ☒ irányelv ülteti át az uniós jogba. Valamennyi tagállam az STCW-egyezmény aláíró fele, így a nemzetközi kötelezettségvállalásaik harmonizált végrehajtását a tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó uniós szabályoknak az STCW-egyezménnyel való összehangolásával kell megvalósítani.
-

↓ 2012/35/EU
(13) preambulumbekkezdés

- (5) Az uniós hajózási ágazat magas fokú tengerészeti szakismeretekkel rendelkezik, ami nagyban hozzájárul versenyképességéhez. A tengerészképzés minősége fontos ezen ágazat versenyképességéhez és ahhoz, hogy a tengerészeti szakmák vonzóvá váljanak az uniós polgárok és különösen a fiatalok számára.
-

↓ 2008/106/EK
(8) preambulumbekkezdés

- (6) A tagállamok az STCW-egyezményben és az ezen irányelvben megállapított minimális szabványoknál szigorúbb feltételeket is meghatározhatnak.

↓ 2008/106/EK
(9) preambulumbekkezdés

- (7) Az STCW-egyezmény ezen irányelvhez csatolt szabályait ki kell egészíteni a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló szabályzat („STCW-szabályzat”) A. mellékletében foglalt kötelező rendelkezésekkel. Az STCW-szabályzat B. melléklete ajánlott iránymutatást tartalmaz az STCW-egyezmény szerződő felei, valamint az egyezmény végrehajtásában, alkalmazásában vagy érvényesítésében eljáró személyek számára, hogy ezáltal egységes módon biztosítsa az egyezmény teljes érvényesülését.
-

↓ (EU) 2019/1159
(5) preambulumbekkezdés

- (8) A tengeri szállítás területén a közös közlekedéspolitikának egyik célja, hogy megkönnyítse a tengerészek Unión belüli mozgását. A könnyebb mozgás hozzájárul többek között ahhoz, hogy az uniós tengeri szállítási ágazat vonzóvá váljon a jövőbeli generációk számára, azon helyzetet elkerülendő, hogy az európai tengerhasznosítási klaszterben hiány keletkezzen a megfelelő képzettséggel és készségekkel rendelkező, hozzáértő munkaerőből. A tagállamok által kiadott tengerészképesítő bizonyítványok kölcsönös elismerése elengedhetetlenül fontos a tengerészek szabad mozgásának megkönnyítéséhez. A megfelelő ügyintézéshez való jog alapján a tagállamok azon döntésének, hogy nemzeti képesítő bizonyítványok kiállítása céljából elfogadják-e a más tagállamok által a tengerészek számára kiadott jártassági bizonyítványokat, olyan indokokon kell alapulnia, amelyet az érintett tengerész ellenőrizni tud.
-

↓ 2012/35/EU
(5) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (9) A tengerészképzés keretében ezért olyan megfelelő elméleti és gyakorlati képzést kell biztosítani, amely garantálja, hogy a tengerészek kellő képesítéssel rendelkezzenek a biztonsági és védelmi előírások betartásához, és képesek legyenek válaszolni a veszélyekre és a vészhelyzetekre.
-

↓ 2008/106/EK
(11) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (10) A tagállamoknak konkrét intézkedéseket kell hozniuk és végrehajtaniuk a képesítést és a jártasságot igazoló bizonyítványokkal összefüggő csalások megelőzése és szankcionálása végett, valamint az IMO-n belül továbbra is törekedniük kell arra, hogy szigorú és végrehajtható megállapodások szülessenek a csalás elleni világszintű küzdelem érdekében.

↓ 2012/35/EU
(6) preambulumbekkezdés

- (11) A minőségi standardokat és minőségbiztosítási rendszereket adott esetben a 2009. június 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlás⁹, valamint a tagállamok által elfogadott kapcsolódó intézkedések figyelembevételével kell kidolgozni és végrehajtani.
-

↓ 2008/106/EK
(10) preambulumbekkezdés

- (12) A tengerészet biztonságának növelése és a tengeri környezetszennyezés megelőzése érdekében ezen irányelvben, az STCW-egyezménnyel összhangban rendelkezni kell az őrszolgálatot ellátó személyzet pihenőidejéről. Ezeket a rendelkezéseket az 1999/63/EK tanácsi irányelv¹⁰ rendelkezéseinek érintése nélkül kell alkalmazni.
-

↓ 2012/35/EU
(7) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (13) Az európai szociális partnerek megállapodtak a tengerészekre alkalmazandó minimális pihenőidőről, és e megállapodás végrehajtása céljából a Tanács elfogadta az 1999/63/EK irányelvet. Az említett irányelv lehetővé teszi kivételek engedélyezését a tengerészekre alkalmazandó minimális pihenőidő alól. A kivételek engedélyezésének lehetőségét azonban azok maximális időtartama, gyakorisága és köre vonatkozásában korlátozni kell. A manilai módosítások célja többek között az volt, hogy az őrszolgálatot teljesítő személyzet, valamint a biztonsági, védelmi és környezetszennyezés-megelőzési feladatra kijelölt tengerészek minimális pihenőidejére vonatkozó kivételek tekintetében objektív korlátozásokat határozzanak meg a kimerültség megelőzése érdekében. ☒ Erre tekintettel ennek az irányelvnek ☒ a manilai módosításokat az 1999/63/EK irányelvvel való összhangot biztosító módon kell tükröznie.
-

↓ 2008/106/EK
(12) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (14) A tengerészet biztonságának növelése, valamint az emberélet elvesztésének és a tengerek szennyezésének megelőzése érdekében ☒ biztosítani ☒ kell a kommunikációt az ☒ uniós ☒ vizeken közlekedő hajók személyzetének tagjai között.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács ajánlása (2009. június 18.) a szakoktatás és szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakeretének létrehozásáról (HL C 155., 2009.7.8., 1. o.).

¹⁰ A Tanács 1999/63/EK irányelve (1999. június 21.) az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról (HL L 167., 1999.7.2., 33. o.).

↓ 2008/106/EK
(13) preambulumbekzdés

- (15) A személyszállító hajók azon személyzetének, amelynek kijelölt feladata, hogy vészhelyzetekben segítséget nyújtson az utasoknak, képesnek kell lennie arra, hogy kommunikáljon az utasokkal.
-

↓ 2008/106/EK
(14) preambulumbekzdés

- (16) A mérgező vagy szennyező rakományt szállító tartályhajókon szolgáló hajószemélyzetnek képesnek kell lennie a baleset-megelőzésre és a vészhelyzetek hatékony kezelésére. Elsődlegesen fontos a parancsnok, a tisztek és a matrózok között az ezen irányelvben előírt követelményeket kielégítő, megfelelő kommunikációs kapcsolat létrehozása.
-

↓ 2008/106/EK
(15) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (17) Alapvető biztosítani, hogy a harmadik országokban kiadott bizonyítvánnyal rendelkező és ☒ uniós ☒ hajókon szolgáló tengerészek ugyanolyan szintű képesítéssel rendelkezzenek, mint amelyet a STCW-egyezmény előír. Ezen irányelvnek kell megállapítania a harmadik országokban kiadott ☒ tengerészképesítő ☒ bizonyítványok tagállamok általi elismerésének eljárásait és közös kritériumait az STCW-egyezmény keretei között megállapított képzési és képesítési követelmények alapján.
-

↓ 2008/106/EK
(16) preambulumbekzdés

- (18) A tengeri közlekedésbiztonság érdekében a tagállamoknak csak abban az esetben kell elismerniük a megfelelő képzési szintet igazoló képesítéseket, ha azokat az STCW-egyezmény olyan szerződő felei vagy feleinek nevében adták ki, amelyekről az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottsága (MSC) igazolta, hogy az egyezményben előírt standardoknak teljes érvényt szereztek és szereznek. Az MSC igazolásához szükséges idő áthidalásának érdekében a képesítő bizonyítványok előzetes elismerési eljárása vált szükségessé.
-

↓ (EU) 2019/1159
(6) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (19) ☒ Ez az ☒ irányelv a harmadik országok által kiadott tengerészképesítő bizonyítványok elismerésére szolgáló központosított rendszert is tartalmaz. A rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrások ☒ hatékony ☒ kihasználása érdekében a harmadik országok elismerésére szolgáló eljárásnak az ilyen elismerés iránti igény elemzésén kell alapulnia, amelynek keretében többek között, de nem kizárólagosan, meg kell adni az adott harmadik országból származó, a tagállamok

lobogója alatt közlekedő hajókon valószínűsíthetően szolgálatot teljesítő parancsnokok, tisztek és rádiókezelők becsült számát. Az említett elemzést vizsgálatra meg kell küldeni a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottságnak (COSS).

↓ (EU) 2019/1159
(8) preambulumbekzdés

- (20) Valamennyi tengerész tisztességes foglalkoztatáshoz való jogának biztosítása és a belső piaci verseny torzulásának korlátozása érdekében a harmadik országok jövőbeli elismerése tekintetében figyelembe kell venni, hogy az említett harmadik országok megerősítették-e a 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezményt.

↓ (EU) 2019/1159
(9) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (21) A harmadik országok által kiadott tengerészképesítő bizonyítványok elismerésére szolgáló központosított rendszer hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók számára kevés tengerészt biztosító harmadik országok újraértékelését tíz éves időközönként el kell végezni. Az ilyen harmadik országok rendszerének hosszabb időközönkénti újraértékelését ugyanakkor olyan prioritási kritériumokkal kell ötvözni, amelyeknek figyelembe kell venniük biztonsági megfontolásokat, egyensúlyt teremtve a hatékonyság iránti igény és az eredményes védelmi mechanizmus között abban az esetben, ha az érintett harmadik országokban romlik a tengerészeknek nyújtott képzés minősége.

↓ 2008/106/EK
(17) preambulumbekzdés

- (22) Indokolt esetben szükség van a tengerészeti oktatási intézmények, képzési programok és kurzusok ellenőrzésére. Ezért meg kell állapítani az ilyen ellenőrzések kritériumait.

↓ 2008/106/EK
(19) preambulumbekzdés

- (23) Az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹¹ létrehozott Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökségnek támogatnia kell a Bizottságot annak ellenőrzésében, hogy a tagállamok teljesítik-e az irányelvben meghatározott követelményeket.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.).

↓ (EU) 2019/1159
(10) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (24) A harmadik országokból alkalmazott tengerészekre vonatkozó információk uniós szinten elérhetővé váltak azáltal, hogy a tagállamok közölték a nemzeti nyilvántartásaikban tárolt, a kiadott bizonyítványokra és érvényesítésekre vonatkozó információkat. Ezeket az információkat statisztikai és szakpolitikai döntéshozatali célokra kell felhasználni, és különösen arra, hogy hatékonyabbá váljon a harmadik országok ☒ által kiadott tengerészképesítő bizonyítványok ☒ elismerésére szolgáló központosított rendszer. A tagállamok által közölt információk alapján újra meg kell vizsgálni azon harmadik országok elismerését, amelyek legalább nyolc évig nem biztosítottak tengerészeket a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók számára. Ez az újbóli vizsgálat eredményezheti az érintett harmadik ország elismerésének megtartását vagy visszavonását. Ezenfelül ezek a tagállamok által közölt információk az elismert harmadik országok újraértékelésének rangsorolásához is felhasználandók.
-

↓ 2008/106/EK
(20) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (25) A tagállamoknak, mint kikötői hatóságoknak az STCW-egyezményt nem ratifikált harmadik országok lobogója alatt közlekedő hajók kiemelt átvizsgálásával kell növelniük az ☒ uniós ☒ vizeken a biztonságot és a szennyezés megelőzését, biztosítva ezáltal, hogy a harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajók ne részesülhessenek előnyösebb bánásmódban.
-

↓ (EU) 2019/1159
(13) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (26) A szakmai képesítések elismerésére vonatkozó, a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹² foglalt rendelkezések a tengerészképesítő bizonyítványoknak a 2008/106/EK irányelv szerinti elismerésére nem ☒ voltak ☒ alkalmazandók. A 2005/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ a tagállamok által kiállított tengerészképesítő bizonyítványok kölcsönös elismerését szabályozta. A tengerészképesítési bizonyítványoknak a 2005/45/EK irányelvben említett fogalommeghatározásai azonban az STCW-egyezmény 2010. évi módosításait követően elavulttá váltak. Ezért a tagállamok által kiállított tengerészképesítő bizonyítványok kölcsönös elismerési rendszerét ☒ szabályozni ☒ kell annak érdekében, hogy az tükrözze a nemzetközi módosításokat. Ezenfelül a tagállamok hatáskörében a tengerészeknek kiadott egészségügyi alkalmassági bizonyítványokat is be kell vonni a kölcsönös elismerési rendszerbe. A kétértelműség, valamint a 2005/45/EK és ☒ ezen ☒ irányelv közötti következetlenségek kockázatának

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/45/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a tagállamok által kiállított tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról (HL L 255., 2005.9.30., 160. o.).

☒ elkerülése ☒ érdekében a tengerészképesítő bizonyítványok kölcsönös elismerését egyedül ☒ ezen ☒ irányelvnek kell szabályoznia. Továbbá a tagállamokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében elektronikus rendszert kell bevezetni a tengerészképesítő bizonyítványok bemutatására, amint az STCW-egyezmény idevágó módosításai elfogadásra kerülnek.

↓ (EU) 2019/1159
(14) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (27) Az adatok digitalizálása az adatgyűjtés és -közlés terén bekövetkezett technológiai fejlődés része, amelynek célja a költségek csökkentéséhez és az emberi erőforrások hatékony felhasználásához való hozzájárulás. A Bizottságnak fontolóra kell vennie olyan intézkedések meghozatalát, amelyek a kikötő szerint illetékes állam által végzett ellenőrzés eredményességének javítását szolgálják, többek között értékelnie kell egy olyan központi adatbázis létrehozásának és kezelésének megvalósíthatóságát és hozzáadott értékét, amely a tengerészképesítő bizonyítványokat tartalmazná, és amely összeköttetésben állna a 2009/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ 24. cikkében említett ellenőrzési adatbázissal, és amelyhez az összes tagállam ☒ kapcsolódna ☒. Az említett központi adatbázisnak ezen irányelv III. mellékletében foglalt valamennyi információt tartalmaznia kell a képesítő bizonyítványokra és az STCW-egyezmény V/1-1. és V/1-2. szabályával összhangban kiadott jártassági bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítésekre vonatkozóan.

↓ (EU) 2019/1159
(11) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (28) A nemzetközi szintű fejlemények figyelembevétele, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az uniós szabályokat időben ezekhez a fejleményekhez lehessen igazítani, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az STCW-egyezményen és az STCW-szabályzat A. részén végrehajtott módosításoknak a - tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó technikai követelmények naprakésszé tételével, valamint ☒ ezen ☒ irányelvnek a tengerészek digitális bizonyítványaival kapcsolatos összes vonatkozó rendelkezése összehangolásával történő – beépítésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak¹⁵ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/16/EK irányelve (2009. április 23.) a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről (HL L 131., 2009.5.28., 57. o.).

¹⁵ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

↓ (EU) 2019/1159
(12) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (29) Ezen irányelv harmadik országok elismeréséről ☒ valamint a tengerészekre vonatkozó statisztikai adatoknak a tagállamok által a Bizottságra részére történő szolgáltatásáról ☒ szövege rendelkezései végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁶ megfelelően kell gyakorolni.

↓ 2012/35/EU
(21) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (30) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tengerészek képzésére és képezésére vonatkozó uniós szabályoknak a nemzetközi szabályokhoz való igazítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén ☒ azonban ☒ az intézkedés terjedelme vagy hatásának meghatározása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

↓ 2008/106/EK
(26) preambulumbekkezdés

- (31) Ez az irányelv nem érinti a IV. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

↓ 2008/106/EK
(kiigazított szöveg)

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „parancsnok”: a hajót vezénylő személy;

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. „tiszt”: a hajószemélyzetnek az a parancsnoktól eltérő tagja, akit nemzeti jogszabályok vagy egyéb előírások, illetve ezek hiányában kollektív szerződés szerint vagy szokásjog alapján tisztnek neveznek ki;
3. „fedélzeti tiszt”: az I. melléklet II. fejezetében foglalt rendelkezések szerint képzett tiszt;
4. „első tiszt”: a rangban a parancsnok után következő tiszt, aki a parancsnok akadályoztatása esetén átveszi a hajó vezényletét;
5. „géptiszt”: az I. melléklet III. fejezetében foglalt rendelkezések szerint képzett tiszt;
6. „gépüzemvezető”: a rangidős géptiszt, aki a hajó gépi meghajtásáért, valamint gépészeti és villamos berendezéseinek üzemeltetéséért és karbantartásáért felelős;
7. „másodgéptiszt”: a gépüzemvezető után rangban következő tiszt, aki átveszi a hajó gépi meghajtásának, valamint gépészeti és villamos berendezéseinek üzemeltetési és karbantartási feladatát a gépüzemvezető akadályoztatása esetén;
8. „géptisztjelölt”: géptiszti képzésben részt vevő személy, akit a nemzeti jogszabályok vagy egyéb előírások ilyenként jelölnek meg;
9. „rádiókezelő”: az illetékes hatóságok által a Rádiószabályzat értelmében kibocsátott vagy elismert bizonyítvánnyal rendelkező személy;
10. „személyzet”: a hajószemélyzet olyan tagja, aki nem parancsnok vagy tiszt;
11. „tengerjáró hajó”: olyan hajó, amely nem kizárólag belvizeken, illetve védett vizeken vagy azok közvetlen közelében vagy olyan területeken hajózik, amelyekre kikötői rendelkezések vonatkoznak;
12. „tagállami lobogó alatt közlekedő hajó”: valamely tagállamban annak jogszabályai szerint lajstromozott és a tagállam lobogója alatt közlekedő hajó; azt a hajót, amely ennek a meghatározásnak nem felel meg, harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajónak kell tekinteni;
13. „part menti utak”: a tagállamhoz közeli vizeken történő hajózás, amint azt az illető tagállam meghatározza;
14. „főgépteljesítmény”: a hajó fő meghajtó gépezetének kilowattban kifejezett, maximális, folyamatos, névleges összteljesítménye, ahogyan azt a hajó lajstromozási okmányában vagy ☒ bármely egyéb ☒ hivatalos okiratban feltüntették;
15. „olajszállító tartályhajó”: a kőolaj és a kőolajszármazékok ömlesztett szállítása céljából épített és használt hajó;
16. „vegyianyag-szállító tartályhajó”: a mindenkor hatályos Nemzetközi Vegyianyag Szabályzat 17. fejezetében felsorolt bármely cseppfolyós termék ömlesztett szállítása céljára épített vagy alkalmassá tett, és e célra használt hajó;
17. „cseppfolyósított gázt szállító tartályhajó”: a mindenkor hatályos Nemzetközi Gázszállítási Szabályzat 19. fejezetében felsorolt bármely cseppfolyósított gáz vagy

egyéb termék ömlesztett szállítása céljából épített vagy alkalmassá tett, és e célra használt hajó;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 1. a) pont
(kiigazított szöveg)

18. „rádiószabályzat”: a módosított nemzetközi távközlési egyezményhez csatolt, vagy ahhoz csatoltnak tekintett rádiószabályzat;
19. „személyszállító hajó”: a ☒ Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) ☒ Életbiztonság a tengeren tárgyú, módosított 1974. évi nemzetközi egyezményben (SOLAS 74) meghatározott hajó;

↓ 2008/106/EK
(kiigazított szöveg)

20. „halászhajó”: hal vagy más tengeri élőlény kifogására használt hajó;
21. „STCW-egyezmény”: az IMO 1978. évi ☒ nemzetközi ☒ egyezménye a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról, figyelembe véve az Egyezmény VII. cikke és I/15. szabálya átmeneti rendelkezéseit, és beleértve az STCW-szabályzat vonatkozó rendelkezéseit a mindenkor hatályos változatban;
22. „rádiós szolgálat”: a Rádiószabályzat, a SOLAS 74, valamint – az egyes tagállamok megítélése szerint – az IMO vonatkozó ajánlásai mindenkor hatályos változatának megfelelően végzett őrszolgálat, illetve műszaki karbantartás és javítás;
23. „ro-ro személyszállító hajó”: ro-ro rakománytérrel vagy olyan különleges kategóriájú terekkel rendelkező személyszállító hajó, amely a mindenkor hatályos SOLAS 74 meghatározásának megfelel;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 1. b) pont
(kiigazított szöveg)

24. „STCW-szabályzat”: a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló, módosított szabályzat, amelyet az ☒ STCW-egyezmény ☒ szerződő felei az 1995. évi konferencia 2. határozatával fogadtak el;

↓ 2008/106/EK

25. „funkció”: az STCW-szabályzatban meghatározott feladatok, kötelezettségek és felelősségek csoportja, amelyek a hajó üzemeltetéséhez, a tengeri életbiztonsághoz és a tengeri környezet védelméhez szükségesek;
26. „társaság”: a hajó tulajdonosa vagy bármely más szervezet vagy személy, mint pl. az ügyvezető vagy a hajót személyzet nélkül bérlő, aki a hajó tulajdonosától átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és aki e felelősség átvállalásával a társaságra az ezen irányelv szerint irányadó valamennyi kötelezettséget és felelősséget felvállalja;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 1. d) pont

27. „tengeri szolgálat”: a képesítő bizonyítvány, a jártassági bizonyítvány vagy más, képesítést igazoló dokumentum kiadása vagy újraérvényesítése szempontjából releváns, hajón töltött szolgálat;

↓ 2008/106/EK

28. „jóváhagyás”: a tagállamnak ezzel az irányelvvel összhangban adott jóváhagyása;
29. „harmadik ország”: bármely, a tagállamokon kívüli ország;
30. „hónap”: egy naptári hónap, vagy az egy hónapnál rövidebb időszakokból összeadott 30 napos időszak;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 1. e) pont
(kiigazított szöveg)

31. „GMDSS-rádiókezelő”: az I. melléklet IV. fejezetében foglaltaknak megfelelően képzett személy;
32. „ISPS-szabályzat”: a SOLAS 74 szerződő kormányai konferenciájának 2. határozatával 2002. december 12-én elfogadott, a hajók és kikötölésítmények védelmére vonatkozó nemzetközi szabályzat mindenkor hatályos változata;
33. „hajóvédelmi tiszt”: a hajón tartózkodó és a parancsnoknak elszámolási kötelezettséggel tartozó olyan személy, akit a társaság a hajó védelméért felelősként nevezett ki, beleértve a hajó védelmi tervének végrehajtását és kezelését, valamint a társaság védelmi tisztjével és a kikötölésítmény védelmi tisztjeivel való kapcsolattartást;
34. „védelmi feladatok”: a hajón ellátandó valamennyi védelmi feladat és kötelezettség a módosított SOLAS 74 XI/2. fejezetében és az ISPS-szabályzatban meghatározottak szerint;
35. „képesítő bizonyítvány”: az I. melléklet II., III., IV. , V. vagy VII. fejezetében foglaltaknak megfelelően, parancsnokok, tisztek és GMDSS-rádiókezelők számára kiadott és érvényesített bizonyítvány, amely feljogosítja jogszerű tulajdonosát arra, hogy a benne meghatározott felelősségi szint szerinti minőségben szolgáljon és töltsön be funkciókat;
36. „jártassági bizonyítvány”: tengerész részére kiadott, a képesítő bizonyítványtól eltérő bizonyítvány, amely a képzés, a képesítések vagy a tengeri szolgálat tekintetében igazolja ezen irányelv vonatkozó követelményeinek teljesítését;
37. „igazoló okmány”: a képesítő és a jártassági bizonyítványtól eltérő, az ezen irányelv vonatkozó követelményei teljesítésének megállapításához használt dokumentum;
38. „elektrotechnikus tiszt”: az I. melléklet III. fejezetében foglaltaknak megfelelően képzett tiszt;

39. „szakképzett fedélzeti tengerész”: az I. melléklet II. fejezetében foglaltaknak megfelelően képzett személyzeti állományú személy;
40. „szakképzett gépészeti tengerész”: az I. melléklet III. fejezetében foglaltaknak megfelelően képzett személyzeti állományú személy;
41. „elektrotechnikus személyzeti állományú tengerész”: az I. melléklet III. fejezetében foglaltaknak megfelelően képzett személyzeti állományú személy;

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 1. pont

42. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben a tengerészek a képesítő bizonyítványuk, jártassági bizonyítványuk vagy igazoló okmányaik elfogadását vagy elismerését kérik;
43. „IGF-szabályzat”: a SOLAS 74 II-1/2.29. szabályában meghatározott, gázt vagy alacsony lobbanáspontú egyéb tüzelő- és üzemanyagot használó hajók biztonságáról szóló nemzetközi szabályzat;
44. „sarkvidéki szabályzat”: a SOLAS 74 XIV/1.1. szabályában meghatározott, a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókról szóló nemzetközi szabályzat;
45. „sarkvidéki vizek”: a SOLAS 74 XIV/1.2., XIV/1.3. és XIV/1.4. szabályában meghatározott, az Északi-sarkvidék és/vagy az Antarktisztérségének vizei.

↓ 2008/106/EK

2. cikk

Hatály

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 2. a) pont

(1) Ezt az irányelvet a tagállami lobogó alatt közlekedő tengerjáró hajókon szolgálatot teljesítő, ezen irányelvben említett tengerészekre kell alkalmazni, a következők kivételével:

↓ 2008/106/EK

- a) hadihajók, haditengerészeti segédhajók vagy más hajók, amelyek valamely tagállam tulajdonában vannak, vagy amelyeket valamely tagállam működtet, és amelyeket kizárólag állami, nem kereskedelmi szolgálatra alkalmaznak;
- b) halászhajók;
- c) kereskedelmi célra nem használt, kedvtelési célú hajók;
- d) kezdetleges építésű fahajók.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 2.
b) pont

(2) Az 6. cikket állampolgárságuktól függetlenül azokra a tengerészekre kell alkalmazni, akik rendelkeznek egy tagállam által kiadott bizonyítvánnyal.

↓ 2008/106/EK

3. cikk

Képzés és képesítés

↓ 2012/35/EU 1. cikk 2. pont

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben említett hajókon szolgáló tengerészek képzése legalább az STCW-egyezményben megállapított, az ezen irányelv I. mellékletében szereplő követelményeknek megfeleljen, és e tengerészek rendelkezzenek az 1. cikk 35. és 36. pontjában meghatározott bizonyítványokkal és/vagy az 1. cikk 37. pontjában meghatározott igazoló okmánnyal.

↓ 2008/106/EK

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hajószemélyzetnek azok a tagjai, akiknek a SOLAS 74 III/10.4. szabálya értelmében bizonyítvánnyal kell rendelkezniük, ennek az irányelvnek megfelelően képzésben részesüljenek, és arról bizonyítványt szerezzenek.

4. cikk

↓ 2012/35/EU 1. cikk 4. a) pont

Képesítő bizonyítványok, jártassági bizonyítványok és érvényesítések

↓ 2012/35/EU 1. cikk 4. b) pont

(1) A tagállamok biztosítják, hogy csak azon jelöltek részére adjanak ki képesítő bizonyítványt és jártassági bizonyítványt, akik megfelelnek e cikk követelményeinek.

↓ 2008/106/EK

(2) A parancsnokra, tisztre és rádiókezelőre vonatkozó bizonyítványokat a tagállam az e cikkben előírt módon érvényesíti.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 4. c) pont

(3) A képesítő bizonyítványokat és a jártassági bizonyítványokat az STCW-egyezmény melléklete I/2. szabályának (3) bekezdésével összhangban kell kiadni.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 4. d) pont

(4) A képesítő bizonyítványokat kizárólag a tagállamok adhatják ki, a szükséges igazoló okmányok hitelességének és érvényességének ellenőrzését követően és az e cikkben megállapított rendelkezésekkel összhangban.

↓ 2008/106/EK

(5) A rádiókezelőkre vonatkozóan a tagállamok:

- a) a Rádiószabályzatnak megfelelő bizonyítvány kiadásához szükséges vizsga követelményeit kiegészíthetik a vonatkozó előírásokban előírt kiegészítő ismeretekkel; vagy
- b) külön bizonyítványt bocsáthatnak ki, amely igazolja, hogy tulajdonosa rendelkezik a vonatkozó előírásokban előírt kiegészítő ismeretekkel.

(6) A tagállam dönthet úgy, hogy az érvényesítéseket az STCW-szabályzat A-I/2. szakaszában előírt formában kibocsátott bizonyítványokban teszi meg. Amennyiben a tagállam így tesz, akkor az A-I/2. szakasz (1) bekezdésében rögzített formát kell használni. Amennyiben az érvényesítés más módját választják, az érvényesítés az említett szakasz (2) bekezdése szerint történik. Az érvényesítéseket az STCW-egyezmény VI. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell kiadni.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 4. e) pont

A képesítő bizonyítványoknak és a jártassági bizonyítványoknak a parancsnokok és tisztek részére az I. melléklet V/1-1. és V/1-2. szabályában foglaltaknak megfelelő kiadását igazoló érvényesítések csak akkor adhatók ki, ha az STCW-egyezményben és az ezen irányelvben meghatározott valamennyi követelmény teljesül.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 4. f) pont
(kiigazított szöveg)

(7) Az a tagállam, amely az STCW-egyezmény melléklete V/1-1. és V/1-2. szabályában foglaltaknak megfelelően parancsnokok és tisztek részére kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványt ismer el az ezen irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás keretében, e bizonyítványt – elismerésének igazolása céljából – csak azt követően érvényesíti, hogy megbizonyosodott a bizonyítvány hitelességéről és érvényességéről. Az érvényesítésnek az STCW-szabályzat A-I/2. szakaszának (3) bekezdése szerinti formát kell követnie.

(8) A (6) és (7) bekezdésben említett érvényesítések:

- a) külön okmányként kiadhatók;
- b) kizárólag a tagállamok által adhatók ki;
- c) mindegyike egyedi számot kap, kivéve a képesítő bizonyítvány kiadását igazoló érvényesítéseket, mivel ezek ugyanazt a számot kaphatják, mint az érintett képesítő bizonyítvány, feltéve, hogy az a szám egyedi;

- d) mindegyike lejár, amint az STCW-egyezmény melléklete V/1-1. és V/1-2. szabályában foglaltaknak megfelelően parancsnokok és tisztek részére kiadott érvényesített képesítő vagy jártassági bizonyítványok érvényessége lejár, vagy azokat a kiadó tagállam vagy harmadik ország visszavonja, felfüggeszti vagy érvényteleníti, illetve a kiadástól számított öt éven belül minden esetben.

↓ 2008/106/EK

(9) Azt, hogy a bizonyítvány tulajdonosa milyen minőségben szolgálhat, az érvényesítési formulában ugyanazokkal a fogalmakkal kell megnevezni, mint amelyeket az érintett tagállamnak a biztonságos személyzetre vonatkozó követelményei használnak.

(10) Egy tagállam használhat az STCW-szabályzat A-I/2. szakaszában előírt formátumtól eltérő formát is, azzal a minimális feltétellel, hogy az az előírt információkat latin betűkkel és arab számokkal tartalmazza, figyelembe véve az A-I/2. szakaszban engedélyezett változatokat.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 3.
a) pont

(11) A 20. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel, az ebben az irányelvben előírt bármely bizonyítvány eredetijét nyomtatott vagy digitális formában azon a hajón kell őrizni, ahol a bizonyítvány tulajdonosa szolgál, eredetiségük és érvényességük pedig az e cikk (13) bekezdésének b) pontja szerinti eljárás keretében ellenőrizhető.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 4. g) pont
(kiigazított szöveg)

(12) A képesítésre pályázó jelöltnek kielégítően igazolnia kell:

- a) személyazonosságát;
- b) azt, hogy életkora eléri a kérelmezett képesítő vagy jártassági bizonyítványhoz az I. mellékletben megállapított szabályokban előírt korhatárt;
- c) azt, hogy megfelel az STCW-szabályzat A-I/9. szakaszában meghatározott egészségügyi alkalmassági követelményeknek;
- d) azt, hogy teljesítette a kérelmezett képesítő vagy jártassági bizonyítványhoz szükséges tengeri szolgálatot és az arra vonatkozó kötelező képzést az I. mellékletben megállapított szabályok szerint;
- e) azt, hogy megfelel az I. mellékletben megállapított szabályokban előírt, azon szolgálati minőségre, funkciókra és szintekre vonatkozó alkalmassági követelményeknek, amelyeket a képesítő bizonyítvány érvényesítésébe be kell jegyezni.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó az érvényesítéseknek az STCW-egyezmény I/10. szabályának értelmében történő elismerésére.

(13) Minden tagállam vállalja, hogy:

- a) nyilvántartást vagy nyilvántartásokat vezet a parancsnokok és tisztek, illetve adott esetben a személyzet számára kiadott valamennyi képesítő bizonyítványról és jártassági bizonyítványról, illetve érvényesítésről, azok kiadásáról, lejártáról, újraérvényesítéséről, felfüggesztéséről, érvénytelenítéséről, bejelentett elvesztéséről vagy megsemmisüléséről, valamint a kiadott felmentésekről;
- b) hozzáférést biztosít a képesítő bizonyítványok, az érvényesítések és a felmentések státusára vonatkozó információkhoz más tagállamok és az STCW-egyezmény más szerződő felei, valamint olyan társaságok számára, amelyek kérik az STCW-egyezmény I. melléklete V/1-1. és V/1-2. szabályában foglaltaknak megfelelően parancsnokok és tisztek részére kiadott olyan képesítő bizonyítványok és/vagy bizonyítványok hitelességének és érvényességének ellenőrzését, amelyeket az STCW-egyezmény I/10. szabályának megfelelő elismerést kérő vagy hajón való alkalmazást kereső tengerészek mutattak be.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 3.
b) pont

(14) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy amikor az STCW-egyezménynek és az STCW-szabályzat A. részének a tengerészek digitális bizonyítványaival kapcsolatos, vonatkozó módosításai hatályba lépnek, a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el arra vonatkozóan, hogy ezen irányelv összes vonatkozó rendelkezésének az STCW-egyezményben és az STCW-szabályzat A. részében végrehajtott módosításokkal való összehangolása révén módosítsa ezt az irányelvet, a tengerészek bizonyítványainak és érvényesítéseinek digitalizálása érdekében.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 4. pont

5. cikk

A Bizottság tájékoztatása

A 21. cikk (8) bekezdésének és a 22. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, továbbá a tagállamok és a Bizottság által a szakpolitikai döntéshozatal során, valamint statisztikai célokra történő kizárólagos felhasználás céljára a tagállamok évente benyújtják a Bizottságnak az ezen irányelv III. mellékletében felsorolt, a képesítő bizonyítványokra és a képesítő bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítésekre vonatkozó információkat. A tagállamok továbbá önkéntes alapon tájékoztatással – mint például ezen irányelv III. mellékletében megjelölt információkkal – szolgálhatnak a személyzeti állományú tengerészek részére az STCW-egyezmény melléklete II., III. és VII. fejezetének megfelelően kiadott jártassági bizonyítványokról.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 5. pont
(kiigazított szöveg)

6. cikk

A tagállamok által kiadott tengerészképesítő bizonyítványok kölcsönös elismerése

(1) Minden tagállam elfogadja a más tagállamok által vagy azok felügyelete alatt kiadott jártassági bizonyítványokat és igazoló okmányokat nyomtatott vagy digitális formában annak érdekében, hogy lehetővé tegye a tengerészek számára, hogy a lobogója alatt közlekedő hajókon szolgálatot teljesítsenek.

(2) Minden tagállam elismeri a más tagállamok által kiadott képesítő bizonyítványokat vagy a más tagállamok által az ezen irányelv I. mellékletének V/1-1. és V/1-2. szabályával összhangban a parancsnokok és tisztek részére kiadott jártassági bizonyítványokat, az azok elismerését igazoló érvényesítés útján. Az elismerést igazoló érvényesítésnek az abban előírt szolgálati minőségre, funkciókra és képesítési vagy jártassági szintekre kell korlátozódnia. Az érvényesítést csak az STCW-egyezményben foglalt összes követelmény teljesülése esetén lehet kiadni, az STCW-egyezmény I/2. szabályának (7) bekezdésével összhangban. Az érvényesítésnek az STCW-szabályzat A-I/2. szakaszának (3) bekezdése szerinti formát kell követnie.

(3) Minden tagállam – annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tengerészek a lobogója alatt közlekedő hajókon szolgálatot teljesíthessenek – elfogadja a más tagállam felügyelete alatt a 12. cikknek megfelelően kiadott egészségügyi alkalmassági bizonyítványokat.

(4) A fogadó tagállam biztosítja, hogy az (1), a (2) és a (3) bekezdésben említett határozatokat észszerű időn belül kiadják. A fogadó tagállam biztosítja továbbá, hogy a tengerészek – a nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban – jogorvoslati joggal rendelkezzenek az érvényes bizonyítvány érvényesítésének vagy elfogadásának elutasítása, illetve válaszadás elmulasztása esetén, valamint hogy a tengerészek e fellebbezésekkel kapcsolatban megfelelő tanácsadásban és segítségnyújtásban részesüljenek a vonatkozó nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban.

(5) E cikk (2) bekezdésének érintése nélkül, a fogadó tagállam illetékes hatóságai további korlátozásokat írhatnak elő a 8. cikkben említett part menti utakhoz kapcsolódó szolgálati minőség, funkciók és képesítési vagy jártassági szintek tekintetében, illetve az I. melléklet VII/1. szabálya alapján kiadott alternatív bizonyítványok tekintetében.

(6) A (2) bekezdés érintése nélkül, a fogadó tagállam szükség esetén engedélyezheti, hogy a tengerészek a lobogója alatt közlekedő hajókon három hónapot nem meghaladó időszakon át szolgáljanak egy másik tagállam által kiadott és érvényesített, megfelelő és érvényes, de az érintett fogadó tagállam által elismerés céljából még nem érvényesített bizonyítvány birtokában.

Az érvényesítés iránti kérelem illetékes hatóságokhoz való benyújtásának tényét igazoló ☒ okiratnak ☒ könnyen hozzáférhetőnek kell lennie.

(7) A fogadó tagállamnak biztosítania kell, hogy az irányítási szintű funkciók ellátására jogosító bizonyítványok elismerését kérelmező tengerészek megfelelően ismerjék az adott tagállam azon tengerészeti jogszabályait, amelyek a számukra engedélyezett funkciók szempontjából relevánsak.

↓ 2008/106/EK

7. cikk

Képzési követelmények

A 3. cikkben előírt képzésnek alkalmasnak kell lennie az I. mellékletben előírt elméleti tudás és gyakorlati készségek átadására, különösen az életmentő és tűzoltó felszerelések használatára, és azt az adott tagállam által kijelölt illetékes hatóságnak vagy testületnek jóvá kell hagynia.

8. cikk

A part menti utakra vonatkozó alapelvek

(1) A part menti utak meghatározásakor a tagállamok a más tagállam vagy az STCW-egyezmény más aláírójának lobogója alatt közlekedő hajókon szolgáló és ilyen hajóúton részt vevő tengerészek számára nem írhatnak elő olyan, képzésre, tapasztalatra vagy képesítésre vonatkozó követelményeket, amelyek az adott tagállam saját lobogóját viselő hajókon szolgáló tengerészekre irányadó követelményeknél szigorúbbak. Egy tagállam semmilyen esetben sem írhat elő más tagállam vagy az STCW-egyezmény más aláírójának lobogója alatt közlekedő hajón szolgáló tengerészekre olyan követelményeket, amelyek meghaladják az ezen irányelvben a part menti utakon nem közlekedő hajókra vonatkozóan előírt követelményeket.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 6. a) pont
(kiigazított szöveg)

(2) ☒ Az a ☒ tagállam, amely – azon hajók tekintetében, amelyekre az STCW-egyezmény part menti utakra vonatkozó rendelkezései alkalmazandók – a más tagállamok vagy az STCW-egyezmény más részes feleinek partjainál történő hajózást is ☒ a part menti utakra vonatkozó fogalommeghatározása alá vonja, ☒ – megállapodást köt az érintett tagállammal vagy részes féllel, amelyben az érintett kereskedelmi területeket és az egyéb vonatkozó rendelkezéseket egyaránt részletesen meghatározza.

↓ 2008/106/EK

(3) A tagállam lobogójának viselésére jogosult és más tagállam vagy az STCW-egyezmény más aláírójának partjainál rendszeresen part menti utakon közlekedő hajók esetében az a tagállam, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedhet, úgy írja elő a képzésre, tapasztalatra és képesítésre vonatkozó követelményeket az ilyen hajókon szolgáló tengerészek számára, hogy azok legalábbis megfeleljenek azon tagállam vagy az STCW-egyezmény azon aláírója követelményeinek, amelynek partjainál a hajó közlekedik, feltéve hogy azok nem haladják meg az ezen irányelvben a part menti utakon nem közlekedő hajókra vonatkozóan előírt követelményeket. Azoknak a tengerészeknek, akik olyan hajón szolgálnak, amely a tagállam által part menti utakként meghatározott területen túlra terjeszti ki útját, és a meghatározás alá nem tartozó vizekre lép, ezen irányelv vonatkozó követelményeit teljesíteniük kell.

(4) A tagállam a lobogója alatt közlekedni jogosult hajó esetében alkalmazhatja ezen irányelvnek a part menti utakat szabályozó rendelkezéseit, amennyiben a hajó az STCW-egyezményben nem részes állam partjainál az adott tagállam meghatározása szerint rendszeresen part menti utakon közlekedik.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 6. b) pont

(5) A valamely tagállam vagy az STCW-egyezmény valamely részes fele által a sajátmeghatározott part menti hajóútszakaszainak határain belüli érvényességgel tengerészek részére kiadott képesítő bizonyítványokat más tagállamok elfogadhatják a saját meghatározott part menti hajóútszakaszok határain belüli szolgálatra vonatkozóan, feltéve, hogy az érintett tagállamok vagy részes felek megállapodást kötnek, amelyben részletesen meghatározzák az érintett kereskedelmi területeket és a szolgálat egyéb vonatkozó feltételeit.

(6) A part menti utakat e cikk követelményeivel összhangban meghatározó tagállamok:

- a) kötelesek betartani a part menti utakra irányadó, az STCW-szabályzat A--I/3. szakaszában meghatározott alapelveket;
- b) a 4. cikknek megfelelően kiadott érvényesítésekbe kötelesek belefoglalni a part menti útszakaszok határait.

↓ 2008/106/EK

(7) A part menti utaknak és az ahhoz szükséges oktatásnak és képzésnek az (1), (3) és (4) bekezdéssel összhangban történő meghatározásánál a tagállamok részletesen tájékoztatják a Bizottságot az általuk elfogadott rendelkezésekről.

9. cikk

A csalás és más jogellenes gyakorlat megelőzése

↓ 2012/35/EU 1. cikk 7. pont

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak és hajtanak végre a kiadott bizonyítványokkal és érvényesítésekkel kapcsolatos csalás és más jogellenes gyakorlat megelőzése érdekében, valamint azokra vonatkozóan hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítanak meg.

↓ 2008/106/EK

(2) A tagállamok kijelölik a csalás és más jogellenes gyakorlat feltárására és leküzdésére, valamint a többi tagállamnak és harmadik országoknak a tengerészképesítő bizonyítványok kiállítására illetékes hatóságaival történő információcserére illetékes nemzeti hatóságokat.

A tagállamok az illetékes nemzeti hatóságok adatairól haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

A tagállamok az illetékes nemzeti hatóságok adatairól haladéktalanul tájékoztatják azokat a harmadik országokat is, amelyekkel az STCW-egyezmény I/10. szabálya (1.2) bekezdésének megfelelően megállapodást kötöttek.

(3) A fogadó tagállam kérelmére a másik tagállam illetékes hatóságainak írásban kell megerősíteniük vagy elutasítaniuk a tengerészképesítő bizonyítvány, az ennek megfelelő

értékesítések vagy bármilyen más, ez utóbbi tagállamban kibocsátott, képzésről szóló írásos bizonyítékok hitelességét.

10. cikk

Szankciók vagy fegyelmi intézkedések

↓ 2012/35/EU 1. cikk 8. a) pont

(1) A tagállamok megállapítják azokat a folyamatokat és eljárásokat, amelyek az általuk kiadott képesítő bizonyítványok, jártassági bizonyítványok vagy értékesítések tulajdonosai által a képesítő vagy jártassági bizonyítványukhoz kapcsolódó kötelezettségeik teljesítése során tanúsított és jelentett – a tengeren az élet vagy tulajdon, illetve a tengeri környezet közvetlen veszélyeztetésével járó – hozzá nem értés, cselekmény, mulasztás vagy a biztonság veszélyeztetése eseteinek részlehajlás nélküli kivizsgálásához szükségesek, valamint azokat a folyamatokat és eljárásokat, amelyek az említett képesítő vagy jártassági bizonyítványok ilyen okból való visszavonására, felfüggesztésére vagy érvénytelenítésére, valamint a csalások megelőzése érdekében alkalmazandók.

(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak és hajtanak végre a kiadott képesítő bizonyítványokkal, jártassági bizonyítványokkal és értékesítésekkel kapcsolatos csalások és egyéb jogellenes gyakorlatok megelőzése érdekében.

↓ 2008/106/EK
(kiigazított szöveg)
→₁ 2012/35/EU 1. cikk 8. b) pont

(3) →₁ Szankciókat és fegyelmi intézkedéseket azokban az esetekben kell előírni és végrehajtani, amikor: ←

- a) egy társaság vagy egy parancsnok olyan személyt alkalmaz, aki nem rendelkezik az ezen irányelvben előírt bizonyítvánnyal;
- b) a parancsnok engedélyezte, hogy olyan személy végezzen bármilyen, az ezen irányelvben előírtak szerint megfelelő bizonyítványhoz kötött funkciót vagy szolgáltatást, aki nem rendelkezik az előírt bizonyítvánnyal, érvényes felmentéssel e kötelezettség alól vagy a 20. cikk (7) bekezdése szerinti bizonyító erejű okirattal; vagy
- c) egy személy csalás vagy hamis okiratok útján szerzett megbízást olyan minőségben való funkcióra vagy szolgálatra, amelynek végzéséhez vagy betöltéséhez ezen irányelv értelmében bizonyítvánnyal vagy felmentéssel kell rendelkezni.

(4) Azoknak a tagállamoknak, amelyek a joghatóságuk alá tartozó társaságokról vagy bármely személyről megalapozottan feltételezik, hogy a (3) bekezdésben meghatározottak szerint ennek az irányelvnek a be nem tartásáért felelősek vagy arról tudnak, ki kell terjeszteniük az együttműködést bármely olyan tagállamra vagy az STCW-egyezmény szerződő felére, amely őket saját joghatósága alatt történő keresetindítási szándékáról tájékoztatja.

Minőségi standardok

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy:

↓ 2012/35/EU 1. cikk 9. a) pont
i. alpontja

- a) a nem kormányzati szervek vagy ezek felügyelete alatt álló szervezetek által végzett minden képzési, alkalmasság-felmérési, képesítési (egészségügyi alkalmassági képesítéssel együtt), érvényesítési és újraérvényesítési tevékenység minőségbiztosítási rendszer keretében folyamatos ellenőrzés tárgyát képezze, így biztosítva a kijelölt célok elérését, beleértve az oktatók és vizsgáztatók képesítésére és jártasságára vonatkozókat is, összhangban az STCW-szabályzat A-I/8. szakaszával;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 9. a) pont
ii. alpontja

- b) amennyiben kormányzati szervek vagy egységek végzik e tevékenységeket, az STCW-szabályzat A-I/8. szakaszával összhangban minőségbiztosítási rendszer álljon rendelkezésre;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 9. a) pont
iii. alpontja

- c) az oktatási és képzési célkitűzések, illetve az ezekhez kapcsolódó, elérendő alkalmassági szint minőségi standardjai világosan meg legyenek határozva, illetve, hogy meg legyenek szabva az STCW-egyezményben előírt vizsgákhoz és értékelésekhez tartozó megfelelő tudás-, megértés- és készség szintek;

↓ 2008/106/EK

- d) a minőségi standardok alkalmazási területe kiterjed a képesítési rendszer ügyvitelére, az összes képzési kurzusra és programra, az egyes tagállamok által vagy felügyeletük alatt lefolytatott vizsgákra és értékelésekre, valamint az oktatók és vizsgáztatók részére előírt képesítésre és jártasságra, figyelembe véve a kitűzött célok eléréséhez szükséges koncepciókat, rendszereket, ellenőrzéseket és minőségbiztosítási vizsgálatokat.

Az első albekezdés c) pontjában említett célkitűzéseket és a kapcsolódó minőségi standardokat a különböző kurzusok és képzési programok céljára külön is meg lehet határozni, oly módon, hogy azok a képesítési rendszer ügyvitelére is kiterjedjenek.

(2) A tagállamoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a tudás-, megértés-, készség- és alkalmasságszerzési rendszert, illetve a képesítési rendszer ügyvitelét legalább ötévenként olyan képzett személyek értékeljék, akik maguk nem vesznek részt az adott tevékenységekben, annak ellenőrzésére, hogy:

- a) minden belső ellenőrzés, felügyelet és folyamatkövetési intézkedés megfelel-e a tervezett intézkedéseknek és az írásban rögzített eljárásrendnek, és hatékonyan biztosítja-e a kitűzött célok elérését;
- b) minden egyes független értékelés eredményét írásban rögzítik-e, és az értékelt tevékenységi terület felelőseinek tudomására hozzák-e;
- c) a hiányosságok megszüntetéséről időben intézkednek-e;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 9. b) pont

- d) a minőségbiztosítási rendszer az STCW-egyezmény és -szabályzat valamennyi vonatkozó rendelkezését és azok módosításait is magában foglalja. A tagállamok e rendszerbe beépíthetik ennek az irányelvnek a többi alkalmazandó rendelkezését is.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 9. c) pont

(3) A (2) bekezdés szerint elvégzett minden egyes értékelésről az érintett tagállam az értékelés befejezésétől számított hat hónapon belül – az STCW-szabályzat A-I/7. szakaszában meghatározott formátummal összhangban – jelentést küld a Bizottságnak.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 10. pont
(kiigazított szöveg)

12. cikk

Egészségügyi követelmények

(1) Minden tagállam kidolgozza a tengerészekre vonatkozó egészségügyi alkalmassági követelményeket és az egészségügyi alkalmassági bizonyítvány kiadására vonatkozó eljárásokat, összhangban az e cikkben és az STCW-szabályzat A-I/9. szakaszában foglaltakkal, adott esetben figyelembe véve az STCW-szabályzat B-I/9. szakaszát.

(2) Az STCW-szabályzat A-I/9. szakaszában foglaltaknak megfelelően minden tagállam biztosítja, hogy a tengerészek egészségügyi alkalmasságának felméréseért felelős személyek az érintett tagállam által a tengerészek orvosi vizsgálata céljára elismert orvosok legyenek.

(3) Minden, az STCW-egyezmény rendelkezései szerint kiadott képesítő bizonyítvánnyal vagy jártassági bizonyítvánnyal rendelkező tengeren szolgáló tengerésznek az e cikkben és az STCW-szabályzat A-I/9. szakaszában foglaltaknak megfelelően kiadott, érvényes egészségügyi alkalmassági bizonyítvánnyal is rendelkeznie kell.

(4) Az egészségügyi alkalmassági bizonyítványt kérelmező jelölteknek meg kell felelniük a következő feltételeknek:

- a) a 16. életévüket betöltötték;
- b) a személyazonosságukat kielégítően igazolják;

- c) megfelelnek az érintett tagállam által megállapított egészségügyi alkalmassági követelményeknek.

(5) Az egészségügyi alkalmassági bizonyítványok legfeljebb két évig érvényesek, kivéve, ha a tengerész 18. életévét még nem töltötte be, amely esetben az érvényesség maximális időtartama 1 év.

(6) Ha az egészségügyi alkalmassági bizonyítvány érvényessége egy hajóút során jár le, akkor az STCW-egyezmény mellékletében foglalt I/9. szabály alkalmazandó.

(7) Sürgős esetekben a tagállam engedélyezheti a tengerész számára, hogy érvényes egészségügyi alkalmassági bizonyítvány nélkül teljesítsen szolgálatot. Ilyen esetekben az STCW-egyezmény mellékletében foglalt I/9. szabály alkalmazandó.

↓ 2008/106/EK

13. cikk

↓ 2012/35/EU 1. cikk 11. a) pont

A képesítő bizonyítványok és a jártassági bizonyítványok újraérvényesítése

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 6.
a) pont (kigazított szöveg)

(1) Minden olyan, az V. fejezet V/3. szabálya, illetve a VI. fejezet kivételével az I. melléklet bármelyik fejezete alapján kiadott vagy elismert bizonyítvánnyal rendelkező parancsnok, tiszt és rádiókezelő, aki tengeren teljesít szolgálatot vagy szárazföldön töltött időszak után szándékozik a tengerre visszatérni, a tengeri szolgálatra való alkalmasság megszerzése érdekében öt évnél nem hosszabb időközönként köteles:

- a) megfelelni a 12. cikkben előírt egészségügyi alkalmassági követelményeknek;
- b) igazolni a szakmai alkalmasság folyamatosságát az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszával összhangban.

↓ 2008/106/EK

(2) A tengeri szolgálat folytatása érdekében minden parancsnoknak, tisztnek és rádiókezelőnek sikeresen el kell végeznie a vonatkozó, jóváhagyott képzést, ha olyan hajón szolgál, amelyre nemzetközileg egyeztetett különleges képzési követelmények vonatkoznak.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 11. b) pont

(3) A tartályhajókon teljesített tengeri szolgálat folytatása érdekében minden parancsnoknak és tisztnek meg kell felelnie az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, továbbá öt évnél nem hosszabb időközönként igazolnia kell, hogy az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszának (3) bekezdésével összhangban továbbra is rendelkezik a tartályhajókon szükséges szakmai alkalmassággal.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 6.
b) pont

(4) A sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon teljesített tengeri szolgálat folytatása érdekében minden parancsnoknak és tisztnek meg kell felelnie az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, továbbá öt évnél nem hosszabb időközönként igazolnia kell, hogy az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszának (4) bekezdésével összhangban továbbra is rendelkezik a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon szükséges szakmai alkalmassággal.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 6.
c) pont

(5) A 2017. január 1-jéig kiadott képesítő és/vagy jártassági bizonyítványok esetében minden tagállam összehasonlítja a jelöltektől megkövetelt alkalmassági követelményeket azokkal az alkalmassági követelményekkel, amelyeket a vonatkozó képesítő bizonyítványokhoz és/vagy jártassági bizonyítványhoz az STCW-szabályzat A. része ír elő, és eldönti, hogy az ilyen képesítő és/vagy jártassági bizonyítványok tulajdonosai számára előírja-e a megfelelő ismeretfelújító vagy korszerűsítő képzést vagy felmérést.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 6.
d) pont

(6) Minden tagállam összehasonlítja a gázüzemű hajókon szolgálatot teljesítő személyektől 2017. január 1-je előtt megkövetelt alkalmassági követelményeket azokkal az alkalmassági követelményekkel, amelyeket az STCW-szabályzat A-V/3. szakasza ír elő, és eldönti, hogy szükséges-e előírni az említett személyek számára a képesítéseik korszerűsítését.

↓ 2008/106/EK

(7) Az érintettekkel egyeztetve, minden egyes tagállam kidolgozza vagy ösztönzi az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszában előírt, ismereteket felelevenítő és korszerűsítő tanfolyamok rendjének kialakítását.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 11. d) pont

(8) A parancsnokok, a tisztek és a rádiókezelők tudásának korszerűsítése céljából minden tagállam – a 15. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és 19. cikkében foglaltak tiszteletben tartása mellett – biztosítja, hogy a tengeri életbiztonságra, a védelemre és a tengeri környezet védelmére vonatkozó nemzeti és nemzetközi előírásokat érintő legújabb módosítások szövege hozzáférhető legyen a lobogója alatt közlekedő hajók számára.

↓ 2008/106/EK

14. cikk

Szimulátorok használata

Az érintett bizonyítványokra vonatkozó teljesítménynormákat, az STCW-szabályzat A-I/12. szakaszában megfogalmazott előírásokat és az STCW-szabályzat A. részében előírt egyéb követelményeket be kell tartani a következők vonatkozásában:

- a) minden kötelező szimulátoros képzés;
- b) az STCW-szabályzat A. részében előírt minden olyan alkalmassági felmérés, amelyet szimulátor segítségével végeznek;
- c) a folyamatos szakmai alkalmasság bizonyításának szimulátoros bemutatása, miként azt az STCW-szabályzat A. része előírja.

15. cikk

A társaságok felelőssége

(1) A (2) és (3) bekezdésnek megfelelően a tagállamok a társaságokat teszik felelőssé a tengerészek foglalkoztatásáért a társaság hajóin ezen irányelvnek megfelelően, és minden társaság számára előírják a következők biztosítását:

- a) a társaság hajóján alkalmazott minden tengerész rendelkezik az ezen irányelvben és a tagállam által meghatározott rendelkezések szerint előírt megfelelő bizonyítvánnyal;
- b) a hajó személyzettel való ellátottsága megfelel a tagállam érvényes, biztonságos személyzetre vonatkozó előírásainak;
- c) a társaság hajóin alkalmazott összes tengerészre vonatkozó okmányokat és adatokat megfelelően nyilvántartják, azok azonnal hozzáférhetők, és tartalmazzák a tengerészek gyakorlatára, képzettségére, egészségügyi alkalmasságára és a kijelölt feladatokban való jártasságukra vonatkozó okmányokat és adatokat, de nem korlátozódnak kizárólag azokra;
- d) a társaság hajóin történő alkalmazás esetén a tengerészekkel ismertetik speciális feladataikat és a hajó elrendezését, berendezéseit, felszereléseit, eljárásrendjét és a hajónak azokat a jellemzőit, amelyek a szokásos vagy a vészhelyzeti feladatok szempontjából fontosak;
- e) a hajó személyzete tevékenységét képes hatékonyan összehangolni vészhelyzetben és a biztonság vagy a szennyezés megelőzése vagy csökkentése szempontjából létfontosságú funkciók ellátása során;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 13. a) pont

- f) a társaság bármely hajóján alkalmazott tengerészek részt vettek az STCW-egyezmény követelményeinek megfelelő ismétlő és korszerűsítő képzéseken;
- g) a társaság hajóinak fedélzetén mindenkor hatékony szóbeli kommunikáció folyik a módosított SOLAS 74 V. fejezete 14. szabályának (3) és (4) bekezdésével összhangban.

(2) A társaságok, a parancsnokok és a személyzet felelősek az e cikkben foglalt kötelezettségek teljes és maradéktalan teljesítéséért, illetve a szükségesnek ítélt olyan intézkedések meghozataláért, amelyek biztosítják, hogy a hajószemélyzet minden tagja megfelelő hozzáértéssel és tájékozottan járuljon hozzá a hajó biztonságos üzemeltetéséhez.

(3) A társaság az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi hajó parancsnokához eljuttatja azokat az útmutatásokat és eljárásrendet meghatározó írásos utasításokat, amelyek biztosítják, hogy a hajón újonnan alkalmazott összes tengerész még feladatainak kijelölése előtt tényleges lehetőséget kapjon a hajón lévő olyan berendezésekkel, üzemeltetési eljárásokkal és egyéb szabályokkal való megismerkedésre, amelyek feladataik megfelelő teljesítéséhez szükségesek. Ezeknek az útmutatásoknak és eljárásrendeknek tartalmazniuk kell:

- a) elegendő idő biztosítását, amelynek során minden egyes újonnan alkalmazott tengerész lehetőséget kap arra, hogy megismerkedjen:
 - i. azokkal a különleges berendezésekkel, amelyeket használni vagy üzemeltetni fog;
 - ii. a hajóra speciálisan jellemző olyan őrszolgálati, biztonsági, környezetvédelmi és vészhelyzeti eljárásokkal és intézkedésekkel, amelyeket a tengerésznek kijelölt feladatai megfelelő ellátásához ismernie kell;
- b) a hajószemélyzet egyik hozzáértő tagjának kijelölését annak biztosítására, hogy minden újonnan alkalmazott tengerész lehetőséget kapjon az alapvető információk megszerzésére az általa megértett nyelven.

(4) A társaságok biztosítják, hogy a ro-ro személyszállító hajóikon szolgáló parancsnokok, tisztek és a meghatározott feladatokra kijelölt és felelősségi körrel rendelkező egyéb személyzet – az STCW-szabályzat B-I/14. szakaszában foglalt útmutatás figyelembevételével – elvégezték az ellátandó szolgáltatnak, feladatnak és felelősségi körnek megfelelő képességek elsajátítását célzó képzéseket.

16. cikk

Szolgálatra való alkalmasság

(1) A kimerültség megelőzése érdekében a tagállamok:

- a) a (3)-(13) bekezdéssel összhangban pihenőidőszakokat határoznak meg és érvényesítenek az őrszolgálatot ellátó személyzet, valamint a biztonsági, védelmi és környezetszennyezés-megelőzési feladatra kijelölt személyzet számára;

b) megkövetelik az őrszolgálati rend olyan kialakítását, hogy az őrszolgálati személyzet hatékonyságát kimerültség ne akadályozza, és a szolgálat szervezése oly módon történjen, hogy az út kezdetén szolgáló első őrszolgálat és az azt követő őrszolgálati váltások megfelelően kipihentek és egyéb szempontból is alkalmasak legyenek a szolgálat ellátására.

(2) A tagállamok a kábítószer- és alkoholfogyasztás megelőzése érdekében biztosítják, hogy megfelelő intézkedések történjenek az e cikkben meghatározott rendelkezésekkel összhangban.

(3) A tagállamoknak figyelembe kell venniük a – különösen a hajó biztos és biztonságos üzemeltetésére kiterjedő feladatokat ellátó – tengerészek kimerültségéből fakadó veszélyt.

(4) Minden olyan személy részére, aki őrszolgálati tisztként szolgál vagy az őrszolgálat személyzeti állományú tagja, valamint akiket biztonsági, környezetszennyezés-megelőzési és védelmi feladatokra jelöltek ki, legalább a következő pihenőidőt kell biztosítani:

a) bármely 24 órás időszakban 10 óra pihenőidőt; valamint

b) bármely hétnapos időszakban 77 óra pihenőidőt.

(5) A pihenőidőt legfeljebb két szakaszra lehet osztani, amelyek közül az egyiknek legalább hat óra hosszúságúnak kell lennie, az egymást követő pihenőidőszakok közötti szünet pedig nem haladhatja meg a 14 órát.

(6) A pihenőidőszakra vonatkozóan a (4) és (5) bekezdésben előírt követelményeket nem kell betartani vészhelyzet vagy más, magasabb prioritású üzemeltetési körülmény esetén. A riadókat, tűzvédelmi és mentőcsónak-gyakorlatokat, valamint a nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések és a nemzetközi jogi aktusok által előírt gyakorlatokat úgy kell végrehajtani, hogy a legkevésbé zavarják a pihenőidőszakokat, és ne okozzanak kimerültséget.

(7) A tagállamoknak elő kell írniuk, hogy az őrszolgálati beosztás könnyen hozzáférhető helyen legyen kifüggesztve. A beosztást szabványos formátumban kell elkészíteni a hajó munkanyelvén vagy munkanyelvein és angol nyelven.

(8) Készség esetén, például ha az egyik géptér felügyelet nélkül áll, a tengerész számára megfelelő kiegyenlítő pihenőidőszakot kell biztosítani, amennyiben a rendes pihenőidőszakot szolgálatba hívás zavarja meg.

(9) A tagállamoknak elő kell írniuk, hogy a tengerészek napi pihenőidejének nyilvántartását szabványosított formátumban vezessék, a hajó munkanyelvén vagy munkanyelvein és angol nyelven, így lehetővé téve az e cikknek való megfelelés nyomon követését és ellenőrzését. A tengerészek az őket érintő bejegyzésekről másolatot kapnak, amelyet a parancsnoknak, vagy a parancsnok által meghatalmazott személynek és a tengerészeknek érvényesítenie kell.

(10) A (3)-(9) bekezdésben megállapított szabályoktól eltérve a hajó parancsnoka jogosult a tengerész számára bármilyen olyan munkaidőt előírni, amely a hajó, a hajón lévő személyek vagy a rakomány közvetlen biztonságához, illetve a tengeren veszélybe került más hajóknak vagy személyeknek való segítségnyújtás céljából szükséges. Ennek megfelelően a parancsnok felfüggesztheti a pihenőidőre vonatkozó beosztást, és a tengerész számára a normális helyzet visszaállításáig bármilyen szükséges munkaidőt előírhat. A normális helyzet visszaállítását

követően – amilyen hamar ésszerűen lehetséges – a parancsnok gondoskodik arról, hogy azoknak a tengerészeknek, akik a beosztás szerinti pihenőidőszakban szolgálatot teljesítettek, megfelelő pihenőidő álljon a rendelkezésére.

(11) A munkavállalók egészségének és biztonságának védelmére vonatkozó általános alapelvek megfelelő tiszteletben tartásával és az 1999/63/EK irányelvvel összhangban a tagállamok nemzeti törvényeik, rendeleteik vagy az illetékes hatóságra vonatkozóan előírt eljárásaik révén engedélyezhetnek vagy nyilvántartásba vehetnek olyan kollektív szerződéseket, amelyek lehetővé teszik az e cikk (4) bekezdésének b) pontjában és az (5) bekezdésében előírt kötelező pihenőidő alóli kivételeket, feltéve, hogy a pihenőidő bármely hétnapos időszak során legalább 70 óra, és tiszteletben tartják az e cikk (12) és a (13) bekezdésében foglalt korlátozásokat. Az ilyen kivételek alkalmazásában a lehető legnagyobb mértékben követni kell az előírt követelményeket, de azokban gyakoribb vagy hosszabb időtartamú szabadságok vehetők figyelembe, illetve az őrszolgálatot ellátó vagy rövid utakon közlekedő hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek számára kiegészítő pihenőidők biztosíthatók. A kivételeknek a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük az STCW-szabályzat B-VIII/1. szakaszában a kimerültség megelőzésére vonatkozóan meghatározott útmutatást. Az e cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett minimális pihenőidő alól nem engedélyezhetők kivételek.

(12) A (4) bekezdés b) pontjában előírt heti pihenőidőszak alóli, a (11) bekezdésben említett kivételek legfeljebb két egymást követő hétre engedélyezhetők. A hajó két olyan időszaka közötti szünet, amikor kivételt alkalmaznak, nem lehet kevesebb, mint a kivétel időtartamának kétszerese.

(13) Az (5) bekezdés alóli, a (11) bekezdésben említett lehetséges kivételek keretében, a (4) bekezdés a) pontjában előírt, bármely 24 órás időszakon belüli minimális pihenőidőt legfeljebb három pihenőidőszakra lehet osztani, amelyek közül az egyiknek legalább hat óra hosszúságúnak kell lennie, és mindkét fennmaradó pihenőidőszaknak legalább egy óra hosszúságúnak kell lennie. Az egymást követő pihenőidőszakok közötti szünet nem haladhatja meg a 14 órát. A kivételek bármely hétnapos időszakban legfeljebb két 24 órás időszakra terjedhetnek ki.

(14) A tagállamok az alkoholfogyasztással való visszaélések megelőzése érdekében legfeljebb 0,05 %-os véralkoholszintet (BAC), a leheletben legfeljebb 0,25 mg/l alkoholszintet, vagy ilyen alkoholkoncentrációt eredményező alkoholmennyiséget engedélyező korlátozást vezetnek be a kijelölt biztonsági, védelmi és tengeri környezetvédelmi feladatokat ellátó parancsnokok, tisztek és más tengerészek esetében.

↓ 2008/106/EK

17. cikk

Felmentés

(1) Különleges szükséghelyzetekben az illetékes hatóságoknak jogukban áll, amennyiben ez megítélésük szerint a személyekre, tulajdonra vagy a környezetre nem jelent veszélyt, hat hónapot nem meghaladó, meghatározott időszakra vonatkozó felmentést adni valamely kijelölt hajón dolgozó meghatározott tengerésznek a rádiókezelőn kívüli beosztás tekintetében – a Rádiószabályzatban előírt eseteket kivéve – amely beosztásra vonatkozóan a

személy nem rendelkezik megfelelő bizonyítvánnyal, feltéve hogy az a személy, akinek részére a felmentést kiadják, megfelelően képzett ahhoz, hogy a megüresedett beosztást biztonságosan és az illetékes hatóságok megelégedésére töltse be. Felmentést nem lehet adni parancsnoknak vagy gépüzemvezetőnek, kivéve a *vis maior* eseteit, és akkor is csak a lehető legrövidebb időre.

(2) A valamely beosztásra vonatkozóan megadott felmentést csakis olyan személynek lehet kiadni, aki rendelkezik a közvetlenül az adott beosztás alatti beosztáshoz szükséges bizonyítvánnyal. Amennyiben az alacsonyabb beosztáshoz nem szükséges bizonyítvány, a felmentést ki lehet adni olyan személy részére, akinek a képesítése és a tapasztalata az illetékes hatóságok megítélése szerint egyértelműen megfelel a beosztás követelményeinek, feltéve hogy – ha az ilyen személy nem rendelkezik megfelelő bizonyítvánnyal - megkövetelik tőle, hogy az illetékes hatóságok által elfogadott vizsgán feleljen meg, és ezzel igazolja, hogy a felmentés biztonsággal kiadható. Az illetékes hatóságok biztosítják továbbá, hogy a lehető leghamarabb a megfelelő bizonyítvánnyal rendelkező személy töltse be az adott beosztást.

18. cikk

A tagállamok képzéssel és értékeléssel kapcsolatos kötelezettségei

(1) A tagállamok kijelölik azokat a hatóságokat vagy testületeket, amelyek:

- a) a 3. cikkben említett képzést nyújtják;
- b) a szükséges vizsgákat szervezik és/vagy felügyelik;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 15. pont

- c) a 4. cikkben említett bizonyítványokat kiadják;

↓ 2008/106/EK
(kiigazított szöveg)

- d) a 17. cikkben előírt felmentéseket megadják.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a tengerészek képzését és értékelését:
 - i. az írásba foglalt programokkal összhangban alakítják ki, beleértve az előírt alkalmassági szint eléréséhez szükséges képzés módját, eszközeit, eljárásrendjét és tananyagát;
 - ii. olyan személyek végzik, felügyelik, értékelik és támogatják, akik rendelkeznek a d), e) és f) pont szerinti képesítéssel;
- b) a hajó fedélzetén szolgálati képzést vagy értékelést csak akkor lehet végezni, amikor az nem akadályozza a hajó rendes üzemét, és a képzést vagy értékelést végző személyek idejüket és figyelmüket a képzésre vagy a felmérésre tudják fordítani;

- c) az oktatók, az oktatást felügyelők és a vizsgáztatók megfelelő képesítéssel rendelkeznek az adott képzési és alkalmasság-felmérési típusok és szintek ellátásához, a hajón vagy a szárazföldön egyaránt;
- d) a tengerész ezen irányelvnek megfelelő bizonyítvány megszerzése érdekében hajón vagy szárazföldön végzett szolgálati képzését biztosító személy:
 - i. ismeri a képzési programot és ismeri az adott képzés típusához tartozó speciális képzési célokat;
 - ii. a képzés tárgyát képező feladatra vonatkozóan képesítéssel rendelkezik;
 - iii. szimulátorral folytatott képzés esetén:
 - megfelelő útmutatást kapott a szimulátoros oktatás módszereiről; és
 - gyakorlati tapasztalattal rendelkezik az alkalmazott szimulátor működtetésében;
- e) az a személy, aki a tengerész képesítő bizonyítvány megszerzése céljából végzett szolgálati képzésének a felügyeletéért felelős, jól ismeri a képzési programot és a folytatott képzés típusának sajátos céljait;
- f) az ezen irányelv szerinti bizonyítvány megszerzése érdekében a tengerész alkalmasságára vonatkozó, a munkahelyen végzett felmérést akár hajón vagy szárazföldön végző személy:
 - i. megfelelő szintű tudással és ismerettel rendelkezik a felmérendő alkalmasságra vonatkozóan;
 - ii. az értékelés tárgyát képező feladatra vonatkozóan képesítéssel rendelkezik;
 - iii. kellő útmutatást kapott az értékelési módszerekről és tapasztalatokról;
 - iv. gyakorlati értékelési tapasztalattal rendelkezik;
 - v. szimulátor segítségével végzett értékelés esetén tapasztalt vizsgáztató felügyelete mellett kielégítő gyakorlati tapasztalatot szerzett az adott típusú szimulátorral végzett értékelés területén;
- g) amikor egy tagállam elismer egy képzési kurzust, képzési intézményt vagy egyképzési intézmény által kiadott szakképesítést, a bizonyítvány kiadására vonatkozó követelmény részeként az oktatók és vizsgáztatók szakképesítésére és tapasztalatára vonatkozó követelményeket a 11. cikkben foglalt minőségi standardok alkalmazásával érvényesíti. A szakképesítésre és a tapasztalatra vonatkozó minőségi standardok magukban foglalják az oktatási, képzési és felmérési technikákat, módszereket és gyakorlatot és meg kell felelniük ☒ e bekezdés ☒ d), e) és f) pontjai vonatkozó követelményeinek.

19. cikk

Fedélzeti kommunikáció

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a b) és d) pont érintése nélkül, a tagállami lobogó alatt közlekedő hajók fedélzetén mindenkor meglegyen a hajószemélyzet minden tagjára kiterjedően a biztonságot szolgáló, hatékony, szóbeli kommunikáció, különösen az üzenetek és utasítások pontos és időben történő fogadásának és megértésének tekintetében;
- b) a tagállami lobogó alatt közlekedő minden személyszállító hajón és a tagállami kikötőből induló, valamint oda érkező minden személyszállító hajón a hajószemélyzet biztonsági kérdésekben nyújtandó hatékony teljesítménye érdekében egy munkanyelvet jelöljenek ki, és ezt a hajónaplóban rögzítsék;

A megfelelő munkanyelvet a körülményektől függően a társaság vagy a parancsnok jelöli ki. Minden tengerész számára előírás, hogy értsen, illetve ha szükséges, parancsokat és utasításokat tudjon kiadni, valamint jelentést tudjon tenni ezen a nyelven;

Amennyiben a munkanyelv a tagállamnak nem hivatalos nyelve, úgy minden kifüggesztendő tervnek és jegyzéknek tartalmaznia kell a munkanyelvre történt fordítást;

- c) személyszállító hajókon a riadójegyzékben vészhelyzet esetére az utasok segítésére kijelölt személyzet azonnal azonosítható legyen, és e célból a megfelelő mértékig meg tudja értetni magát, figyelembe véve az alábbi tényezők bármelyik megfelelő és kielégítő kombinációját:
 - i. az adott útvonalon szállított utasok többségének nemzetisége szerinti nyelv vagy nyelvek;
 - ii. annak valószínűsége, hogy az elemi angol szókincs használatának képessége alapvető utasítások esetén kommunikációs lehetőséget teremt a segítségre szoruló utassal, függetlenül attól, hogy az utas és a hajószemélyzet tagja beszél-e közös nyelvet;
 - iii. annak lehetősége, hogy vészhelyzetben, amikor szóbeli kommunikációra nincs lehetőség, valamely más módon kell kommunikálni (például szemléltetéssel, kézjelekkel, vagy annak a helynek a megmutatásával, ahol az utasítások, a gyülekezőhelyek, az életmentő eszközök vagy a menekülési útvonalak találhatók;
 - iv. az utasok anyanyelvükön vagy -nyelveiken történt tájékoztatásának szintje a biztonsági előírásokról;
 - v. azok a nyelvek, amelyeken vészhelyzet vagy gyakorlat esetén a mentésre vonatkozóan bejelentéseket lehet tenni az utasok alapvető tájékoztatására, illetve az utasokat segítő hajószemélyzet tagjainak támogatására;
- d) a tagállami lobogó alatt közlekedő olajszállító tartályhajókon, vegyianyag-szállító tartályhajókon és cseppfolyósított gázt szállító tartályhajókon a parancsnok, a tisztek és a személyzet közös munkanyelven tudjanak kommunikálni egymással;

- e) a hajó és a parti hatóságok közötti kommunikációhoz megfelelő eszközök álljanak rendelkezésre. Az ilyen kommunikációt a SOLAS 74 V. fejezetének 14. szabálya (4) bekezdésével összhangban kell folytatni;
- f) a kikötő szerint illetékes államnak a 2009/16/EK irányelvvel összhangban végzett ellenőrzése esetén a tagállamok azt is ellenőrzik, hogy harmadik államok lobogója alatt közlekedő hajók betartják-e e cikk rendelkezéseit.

20. cikk

↓ 2012/35/EU 1. cikk 16. a) pont

A képesítő bizonyítványok és a jártassági bizonyítványok elismerése

↓ 2012/35/EU 1. cikk 16. b) pont
(kiigazított szöveg)

(1) Azok a tengerészek, akik nem rendelkeznek a tagállamok által az STCW-egyezmény V/1-1. és V/1-2. szabályainak megfelelően kiadott képesítő bizonyítvánnyal vagy a parancsnokok és tisztek részére kiadott jártassági bizonyítvánnyal, akkor szolgálhatnak valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajón, ha a képesítő vagy jártassági bizonyítványuk elismeréséről az e cikk (2)-(6) bekezdésében meghatározott eljárások keretében határozatot fogadtak el.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 7. pont
(kiigazított szöveg)

(2) Az a tagállam, amely érvényesítéssel kívánja elismerni az e cikk (1) bekezdésében említett, valamely harmadik ország által parancsnokok, tisztek vagy rádiókezelők részére kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokat abból a célból, hogy azok tulajdonosai a saját lobogója alatt közlekedő hajókon teljesíthessenek szolgálatot, köteles az ezen irányelv II. mellékletében említett információk összegyűjtésével a Bizottsághoz e harmadik ország elismerése iránti kérelmet benyújtani annak előzetes elemzésével együtt, hogy a harmadik ország eleget tesz-e az STCW-egyezményben foglalt követelményeknek. Az említett előzetes elemzésben a tagállamnak a kérelme alátámasztásául további információkkal kell szolgálnia a harmadik ország elismerésének indokairól.

Az ilyen kérelemnek a tagállam általi benyújtását követően a Bizottság haladéktalanul feldolgozza az említett kérelmet, és a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében dönt a harmadik országban működő képzési és képesítési rendszer értékelésének észszerű időn belül történő megindításáról, kellő figyelemmel az e cikk (3) bekezdésében meghatározott határidőre.

Az értékelés megindítására vonatkozó pozitív határozat elfogadása esetén a Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével és a kérelmet benyújtó tagállam, valamint bármely más érdekelt tagállam esetleges közreműködésével összegyűjti az ezen irányelv II. mellékletében említett információkat, és elvégzi az elismerés iránti kérelemben szereplő harmadik ország képzési és képesítési rendszerének értékelését annak ellenőrzése érdekében, hogy az érintett ☒ harmadik ☒ ország eleget tesz-e az STCW-egyezmény minden követelményének, és hogy megfelelő intézkedéseket tett-e a csalással érintett

bizonyítványok kiadásának megakadályozása érdekében, valamint figyelembe veszi azt is, hogy az érintett ország megerősítette-e a 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezményt.

(3) Ha az e cikk (2) bekezdésében említett értékelés eredményeként a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy teljesül az összes említett követelmény, a harmadik ország elismeréséről szóló határozatát megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni az e cikk (2) bekezdésében említett tagállami kérelem benyújtásától számított 24 hónapon belül.

Amennyiben az érintett harmadik országnak jelentős korrekciós intézkedéseket kell végrehajtania, többek között módosítania kell a jogszabályait, illetve az oktatási, képzési és képesítési rendszerét annak érdekében, hogy eleget tegyen az STCW-egyezmény követelményeinek, az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat az e cikk (2) bekezdésében említett tagállami kérelem benyújtásától számított 36 hónapon belül kell elfogadni.

Az említett kérelmet benyújtó tagállam határozhat úgy, hogy a végrehajtási jogi aktus e bekezdés szerinti elfogadásáig egyoldalúan elismeri a harmadik országot. Ilyen egyoldalú elismerés esetén a tagállam közli a Bizottsággal a harmadik ország által kiállított, az (1) bekezdésben említett képesítő és jártassági bizonyítványok elismerését igazoló, az említett harmadik ország elismerésére vonatkozó végrehajtási jogi aktus elfogadásáig kiadott érvényesítések számát.

↓ 2008/106/EK
(kiigazított szöveg)

(4) A tagállam határozhat úgy, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók vonatkozásában – a II. melléklet 4. és 5. pontjában foglalt rendelkezésekre való tekintettel – érvényesíti a Bizottság által elismert harmadik országok által kiadott bizonyítványokat.

(5) Az elismert harmadik országok által 2005. június 14-e előtt kiadott bizonyítványoknak az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában közzétett elismerése érvényben marad.

Ezeket az elismeréseket minden tagállam használhatja, kivéve ha időközben a Bizottság a 21. cikkel összhangban visszavonta azokat.

(6) A Bizottság elkészíti és naprakészen tartja az elismert harmadik országok listáját. Ezt a listát az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában teszik közzé.

(7) A 4. cikk (7) bekezdésétől függetlenül a tagállam kényszerítő körülmények hatására engedélyezheti, hogy a tengerész a rádióosztízi, illetve rádiókezelői beosztáson kívül – a Rádiószabályzatban meghatározott eseteket kivéve – úgy szolgáljon valamely minőségben a tagállam lobogója alatt közlekedő hajón három hónapot nem meghaladó időszakon át egy harmadik ország által kibocsátott és érvényesített megfelelő és érvényes bizonyítvány birtokában, hogy a bizonyítványt az érintett tagállam még nem érvényesítette olyan elismerés céljából, amely a lobogója alatt közlekedő hajón teljesítendő szolgálatra megfelelővé teszi azt.

Ebben az esetben az érvényesítés iránti kérelem illetékes hatósághoz történt benyújtását okirattal kell tudni bizonyítani.

Az STCW-egyezmény követelményeinek való meg nem felelés

(1) Ha a II. mellékletben meghatározott kritériumok ellenére valamely tagállam úgy véli, hogy valamely elismert harmadik ország már nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot, és az értesítést megalapozott indokolással látja el.

Az ügyet a Bizottság késedelem nélkül a 31. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elé utalja.

(2) Ha a II. mellékletben meghatározott kritériumok ellenére a Bizottság úgy véli, hogy valamely elismert harmadik ország már nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, erről haladéktalanul értesíti a tagállamokat, és az értesítést megalapozott indokolással látja el.

Az ügyet a Bizottság késedelem nélkül a 31. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elé utalja.

(3) Ha valamely tagállam vissza szándékozza vonni valamely harmadik ország által kiadott minden bizonyítvány érvényesítését, szándékáról késedelem nélkül értesíti a Bizottságot és a tagállamokat, és az értesítést megalapozott indokolással látja el.

(4) A Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével újraértékeli az érintett harmadik ország elismerését annak ellenőrzése érdekében, hogy ez az ország valóban nem tett-e eleget az STCW-egyezmény követelményeinek.

(5) Ha arra utaló jelzések vannak, hogy egy bizonyos tengerészeti képzési intézmény már nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, a Bizottság értesíti az érintett ☒ harmadik ☐ országot, hogy az adott ország által kiadott bizonyítványok elismerését két hónapon belül visszavonja, hacsak intézkedéseket nem hoznak az STCW-egyezmény valamennyi követelményének való megfelelés biztosítása érdekében.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 17. pont

(6) Az elismerés visszavonásával kapcsolatos határozatot a Bizottság hozza meg. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az érintett tagállamoknak meg kell hozniuk a határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

↓ 2008/106/EK

(7) A 4. cikk (7) bekezdésével összhangban a harmadik ország elismerését visszavonó határozat kelte előtt kiadott, a bizonyítványok elismerését tanúsító érvényesítés továbbra is érvényben marad. Az ilyen érvényesítést birtokló tengerészek azonban nem tarthatnak igényt magasabb képesítést elismerő érvényesítésre, kivéve, ha az ilyen felminősítés kizárólag további tengeri szolgálat során szerzett tapasztalaton alapul.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 8. pont
(kiigazított szöveg)

(8) Ha a 20. cikk (1) bekezdésében említett, valamely harmadik ország által kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokkal kapcsolatban a tagállamok több mint nyolc éve nem adtak ki elismerést igazoló érvényesítést, az adott ☒ harmadik ☒ ország bizonyítványainak elismerését újra meg kell vizsgálni. A Bizottság az említett újbóli vizsgálatot követően a határozatát megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat – a tagállamok, valamint az érintett harmadik ország legalább hat hónappal korábban történt előzetes értesítését követően – a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 2008/106/EK

22. cikk

Újraértékelés

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 9. pont

(1) A 20. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett eljárás szerint elismert harmadik országok vonatkozásában, beleértve a 20. cikk (6) bekezdésében említett országokat is, a Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével rendszeresen és az utolsó értékeléstől számított legalább tíz éven belül újraértékeli, hogy azok megfelelnek-e a II. mellékletben foglalt vonatkozó kritériumoknak, és hogy megtették-e a megfelelő intézkedéseket a csalással érintett bizonyítványok kiadásának megakadályozása érdekében.

(2) A Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével prioritási kritériumok alapján végzi el a harmadik országok újraértékelését. E prioritási kritériumok többek között a következők:

- a) a kikötő szerint illetékes állam által a 24. cikk alapján végzett ellenőrzésre vonatkozó teljesítményadatok;
- b) a harmadik ország által az STCW-egyezmény V/1-1. és V/1-2. szabályának megfelelően kiadott képesítő bizonyítványokkal vagy a harmadik ország által kiadott jártassági bizonyítványokkal kapcsolatban kiadott elismerést igazoló érvényesítések száma;
- c) a harmadik ország által akkreditált tengerészeti oktatási és képzési intézmények száma;
- d) a harmadik ország által jóváhagyott tengerészképzési és tengerész szakmai továbbképzési programok száma;
- e) a harmadik ország utolsó Bizottság általi értékelésének dátuma és az említett értékelés során meghatározott kritikus jelentőségű folyamatok hiányosságainak a száma;
- f) a harmadik ország tengerészeti képzési és képesítési rendszerének jelentős változása;

- g) a harmadik országban bizonyítványt szerzett, a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek teljes száma, valamint e tengerészek képzettségi és képesítési szintje;
- h) bármely érintett hatóság vagy más érdekelt fél által nyújtott, a harmadik ország oktatási és képzési normáival kapcsolatos információ, ha rendelkezésre áll.

Amennyiben valamely harmadik ország ezen irányelv 21. cikke szerint nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, az említett harmadik ország újraértékelése prioritást élvez a többi harmadik országgal szemben.

↓ 2008/106/EK

(3) A Bizottság jelentésben tájékoztatja a tagállamokat az értékelés eredményéről.

23. cikk

A kikötő szerint illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés

↓ 2012/35/EU 1. cikk 18. pont

(1) Függetlenül attól, hogy milyen lobogó alatt közlekedik, a tagállami kikötőben tartózkodó minden egyes hajó – a 2. cikkben említett hajótípusok kivételével – köteles alávetni magát az adott tagállam részéről megfelelő felhatalmazással rendelkező tisztviselők által a kikötő szerint illetékes állam nevében végzett ellenőrzésnek, amelynek célja annak megállapítása, hogy a fedélzeten szolgáló tengerészek közül azok, akiknek az STCW-egyezmény szerinti képesítő bizonyítvánnyal és/vagy jártassági bizonyítvánnyal és/vagy igazoló okmánnyal kell rendelkezniük, rendelkeznek-e ilyen képesítő bizonyítvánnyal vagy megfelelő felmentéssel és/vagy jártassági bizonyítvánnyal és/vagy igazoló okmánnyal.

↓ 2008/106/EK

(2) A kikötő szerint illetékes állam ellenőrzési jogának ezen irányelv szerinti gyakorlásakor a tagállamok biztosítják a 2009/16/EK irányelvben foglalt valamennyi erre vonatkozó rendelkezés és eljárás alkalmazását.

24. cikk

A kikötő szerint illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzési eljárás

(1) A 2009/16/EK irányelv érintése nélkül, a 23. cikknek megfelelő kikötő szerint illetékes állam ellenőrzése a következőkre korlátozódik:

↓ 2012/35/EU 1. cikk 19. pont
(kiigazított szöveg)

- a) annak ellenőrzése, hogy a fedélzeten szolgáló tengerészek közül mindazok, akiknek az STCW-egyezmény szerinti képesítő bizonyítvánnyal és/vagy jártassági bizonyítvánnyal kell rendelkezniük, rendelkeznek-e képesítő bizonyítvánnyal vagy

megfelelő felmentéssel, és/vagy jártassági bizonyítvánnyal, vagy ☒ okirattal ☒ bizonyítják-e, hogy kérelmet nyújtottak be a lobogó szerinti állam hatóságaihoz a képesítő bizonyítvány elismerését igazoló érvényesítés iránt;

↓ 2008/106/EK

- b) annak ellenőrzése, hogy a fedélzeten szolgáló tengerészek száma és bizonyítványaik megfelelnek-e a lobogó szerinti állam által a hajókra előírt, a biztonságos üzemeltetés személyzeti követelményeinek.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 20. a) pont

(2) Az STCW-szabályzat A. részével összhangban fel kell mérni a hajó tengerészeinek az STCW-egyezményben előírt őrszolgálati és – adott esetben – védelmi előírások betartására vonatkozó képességét, amennyiben megalapozottan feltételezhető, hogy az adott standardokat nem tartják be, mivel a következő események valamelyike bekövetkezett:

↓ 2008/106/EK

- a) a hajó részes egy összeütközésben, zátonyra vagy partra futott;
- b) a hajóból útközben, horgonyzáskor vagy a rakpartnál nemzetközi előírás szerint illegális anyag jutott a környezetbe;
- c) a hajó az IMO által elfogadott útvonal-kijelölési rendelkezések vagy a biztonságos navigációs gyakorlat és eljárások figyelmen kívül hagyásával, hibásan vagy a biztonságot veszélyeztető módon manőverezett;

↓ 2012/35/EU 1. cikk 20. b) pont

- d) a hajót más tekintetben oly módon üzemeltetik, hogy a személyekre, tulajdonra vagy a környezetre veszélyt jelent, vagy veszélyezteti a biztonságot;

↓ 2008/106/EK
(kiigazított szöveg)

- e) valamely bizonyítványt csalással szereztek meg, vagy a bizonyítvány tulajdonosa nem azonos azzal a személlyel, akinek részére a bizonyítványt eredetileg kiállították;
- f) a hajó olyan ország lobogója alatt hajózik, amely nem ratifikálta az STCW-egyezményt, vagy olyan parancsnoka, tisztje vagy személyzeti állományú tagja van, aki az STCW-egyezményt nem ratifikált harmadik ország által kibocsátott bizonyítvánnyal rendelkezik.

(3) A bizonyítvány ellenőrzése mellett, a (2) bekezdés szerinti értékelés részeként előírható a tengerész részére, hogy bizonyítsa alkalmasságát beosztási helyére. E bizonyítás során ellenőrizhető az őrszolgálati standardokra vonatkozó működési követelmények teljesítése, illetve az, hogy a tengerész tud-e vészhelyzetekben a képesítéséhez mértén megfelelően reagálni.

25. cikk

A hajó feltartóztatása

A 2009/16/EK irányelv érintése nélkül, egy hajó valamely tagállam által történő feltartóztatása ezen irányelv szerint csak az alábbi, a kikötő szerint illetékes állam ellenőrzését végző tisztviselők által a személyre, tulajdonra vagy környezetre veszélyesnek ítélt hiányosságokon alapulhat:

- a) azok a tengerészek, akiknek bizonyítvánnyal kellene rendelkezniük, nem rendelkeznek a szükséges bizonyítvánnyal, nem rendelkeznek érvényes felmentéssel, illetve nem tudják ☒ okirattal ☒ igazolni, hogy kérvényt nyújtottak be az elismerést igazoló érvényesítés iránt a lobogó szerinti állam hatóságaihoz;
- b) nem tartják be a lobogó szerinti állam által a hajókra előírt biztonságos üzemeltetés személyzeti követelményeit;
- c) nem tartják be a lobogó szerinti államnak az adott hajóra előírt navigációs vagy gépüzemi őrszolgálati rendjét;
- d) őrszolgálat alatt nincs jelen olyan személy, aki képesítéssel rendelkezik a biztonságos navigáció, biztonsági rádiókommunikáció vagy a tengeri környezetszennyezés megelőzése alapvető eszközeinek működtetéséhez;
- e) nem tudják igazolni a tengerészek beosztás szerinti kötelességeire vonatkozó szakmai jártasságot a hajó biztonsága és a környezetszennyezés megelőzése tekintetében;
- f) az út kezdetén az első őrszolgálatra és a következő őrszolgálati váltásokra nem tudnak megfelelő számú, kipihent és szolgálatra egyébként is alkalmas személyeket biztosítani.

26. cikk

Az irányelvnek való megfelelés rendszeres ellenőrzése

A Bizottság – az ☒ Európai Unió működéséről szóló ☒ szerződés ☒ 258. ☒ cikke szerinti hatáskörének érintése nélkül – az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével rendszeresen és legalább ötéves időközönként ellenőrzi, hogy a tagállamok megfelelnek-e az ezen irányelv által megállapított minimumkövetelményeknek.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 21. pont

27. cikk

Statisztikai célú információk

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 10. pont

(1) A tagállamok a 21. cikk (8) bekezdésének és a 22. cikk (2) bekezdésének alkalmazásakor, valamint a tagállamok és a Bizottság általi szakpolitikai döntéshozatal céljából történő felhasználás érdekében közlik a Bizottsággal a III. mellékletben említett információkat.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 21. pont

(2) A tagállamok évente, elektronikus formátumban bocsátják a Bizottság rendelkezésére ezeket az információkat, amelyeknek tartalmazniuk kell a megelőző év december 31-ig nyilvántartásba vett adatokat. A nyers adatok formájában rendelkezésre álló információk tulajdonjoga a tagállamoknál marad. Az ezen információk alapján készített és feldolgozott statisztikát az 1406/2002/EK rendelet 4. cikkének az átláthatóságról és az adatvédelemről szóló rendelkezéseivel összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(3) A személyes adatok védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak – a Bizottság által rendelkezésre bocsátott vagy jóváhagyott szoftver felhasználásával – a III. mellékletben meghatározott valamennyi személyes információt anonimizálniuk kell. A Bizottság csak az anonimizált információkat használhatja.

(4) A tagállamok és a Bizottság gondoskodnak arról, hogy az ilyen információk gyűjtésére, benyújtására, tárolására, elemzésére és terjesztésére vonatkozó intézkedéseket úgy dolgozzák ki, hogy a statisztikai elemzés lehetővé váljon.

Az első albekezdés végrehajtása céljából a Bizottság részletes intézkedéseket fogad el a statisztikai adatok megfelelő kezelésének biztosításához szükséges technikai követelményekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

↓ (EU) 2019/1159 1. cikk 11. pont

28. cikk

Értékelő jelentés

A Bizottság legkésőbb 2024. augusztus 2-ig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely többek között javaslatokat foglal magában az említett értékelés fényében meghozandó utóintézkedésekre vonatkozóan. A Bizottság az említett jelentésben elemzi a tagállamok által kiadott tengerészképesítő bizonyítványok kölcsönös elismerési rendszerének végrehajtását, valamint a tengerészek digitális bizonyítványaival kapcsolatos esetleges nemzetközi szintű fejleményeket. A Bizottság értékeli továbbá az európai tengerészeti kiválósági diplomák jövőbeli figyelembevételével kapcsolatos esetleges fejleményeket, a szociális partnerek ajánlásaira támaszkodva.

29. cikk

Módosítás

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv I. melléklete, valamint ezen irányelv vonatkozó rendelkezései annak érdekében történő módosítására vonatkozóan, hogy az említett mellékletet és az említett rendelkezéseket összehangolja az STCW-egyezménynek és az STCW-szabályzat A. részének a módosításaival.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv V. mellékletének a tagállamok által bejelentendő információk specifikus és releváns tartalma és részletei tekintetében történő módosítására vonatkozóan, feltéve, hogy e jogi aktusok kizárólag az STCW-egyezmény és az STCW-szabályzat A. része módosításainak figyelembevételére irányulnak, és megfelelnek az adatvédelmi garanciáknak. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem módosíthatják a 27. cikk (3) bekezdésében foglalt, az adatok anonimizálására vonatkozó rendelkezéseket.

30. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 4. cikk (14) bekezdésében és a 29. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. augusztus 1-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólágosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (14) bekezdésében és a 29. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk (14) bekezdése és a 29. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 24. pont

31. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2099/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁷ létrehozott, a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

↓ 2012/35/EU 1. cikk 25. pont

32. cikk

Szankciók

A tagállamok kidolgozzák a 3., 4., 8., 10-16., 18., 19., 20., 23., 24. és 25. cikk, valamint az I. melléklet szerint elfogadott nemzeti rendelkezések megsértésére vonatkozó szankciórendszereket, és megtesznek a szankciók végrehajtásának biztosításához szükséges minden intézkedést. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2099/2002/EK rendelete (2002. november 5.) a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) létrehozásáról, valamint a tengeri közlekedés biztonságáról és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló rendeletek módosításáról (HL L 324., 2002.11.29., 1. o.).

33. cikk

A Bizottság tájékoztatása

A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal azokat a rendelkezéseiket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

Ezekről a Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot.

34. cikk

Hatályon kívül helyezés

A IV. melléklet A. részében említett irányelvekkel módosított ☒ 2008/106/EK ☒ irányelv hatályát veszti, a IV. melléklet B. részében említett irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és az V. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

35. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv 2021. augusztus 3-án lép hatályba.

36. cikk

Az irányelv címzettjei

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*